

Euroopan unionin virallinen lehti

L 15

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

49. vuosikerta
20. tammikuuta 2006

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 85/2006, annettu 17 päivänä tammikuuta 2006, Norjasta peräisin olevan viljellyn lohien tuontia koskevan lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta** 1
- Komission asetus (EY) N:o 86/2006, annettu 19 päivänä tammikuuta 2006, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 24
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 87/2006, annettu 19 päivänä tammikuuta 2006, pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta Kreikan interventioelimen hallussa olevan paddy- eli raakariisin myymiseksi sisämarkkinoilla** 26
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 88/2006, annettu 19 päivänä tammikuuta 2006, pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta Espanjan interventioelimen hallussa olevan paddy- eli raakariisin myymiseksi sisämarkkinoilla** 28
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 89/2006, annettu 19 päivänä tammikuuta 2006, asetuksen (EY) N:o 2295/2003 muuttamisesta munien kaupan pitämisen yhteydessä käytettävien nimitysten osalta kanojen laiturille pääsyä koskevien rajoitusten tapauksessa** 30
- Komission asetus (EY) N:o 90/2006, annettu 19 päivänä tammikuuta 2006, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta 32
- Komission asetus (EY) N:o 91/2006, annettu 19 päivänä tammikuuta 2006, tiettyihin kolmansiiin maihin vietävän valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1138/2005 tarkoitetun pysyvän tarjouskilpailun osana järjestettävää 17. osittaista tarjouskilpailua varten 34
- Komission asetus (EY) N:o 92/2006, annettu 19 päivänä tammikuuta 2006, melassin 20 päivästä tammikuuta 2006 sovellettavien edustavien hintojen ja lisätuontitullien vahvistamisesta sokerialalla 35

2

(jatkuu kääntöpuolella)

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

Komission asetus (EY) N:o 93/2006, annettu 19 päivänä tammikuuta 2006, sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien vahvistamisesta	37
Komission asetus (EY) N:o 94/2006, annettu 19 päivänä tammikuuta 2006, siirappien ja tiettyjen muiden sellaisenaan vietävien sokerialan tuotteiden vientitukien vahvistamisesta	39
Komission asetus (EY) N:o 95/2006, annettu 19 päivänä tammikuuta 2006, tuontitodistusten myöntämisestä AKT/MMA- ja EY/MMA-alkuperäkumulaatiota soveltaen saaduille sokerille sekä sokerin ja kaakaon sekoituksille	42
Komission asetus (EY) N:o 96/2006, annettu 19 päivänä tammikuuta 2006, asetuksessa (EY) N:o 1058/2005 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	43
Komission asetus (EY) N:o 97/2006, annettu 19 päivänä tammikuuta 2006, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1059/2005 tarkoitetun tarjouskilpailun osana ...	44
Komission asetus (EY) N:o 98/2006, annettu 19 päivänä tammikuuta 2006, asetuksessa (EY) N:o 2094/2005 tarkoitetun durran tuontia koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	45
Komission asetus (EY) N:o 99/2006, annettu 19 päivänä tammikuuta 2006, maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2093/2005 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	46
Komission asetus (EY) N:o 100/2006, annettu 19 päivänä tammikuuta 2006, viinialan vientitodistusten antamisesta	47

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2006/20/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 23 päivänä joulukuuta 2005, päätöksen 2005/59/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse Slovakian alueilta, joilla toteutetaan klassisen sikaruton hävittämistä luonnonvaraisista sioista koskevaa suunnitelmaa** (tiedoksiannettu numerolla K(2005) 5632)

48

Oikaisuja

- ★ **Oikaistaan neuvoston direktiivi 2005/71/EY, annettu 12 päivänä lokakuuta 2005, kolmansien maiden kansalaisten erityisestä maahanpääsymenettelystä tieteellistä tutkimusta varten** (EUVL L 289, 3.11.2005)

50

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 85/2006,

annettu 17 päivänä tammikuuta 2006,

Norjasta peräisin olevan viljellyn lohien tuontia koskevan lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojaumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY**1.1 Väliaikaiset toimenpiteet**

- (1) Lokakuun 23 päivänä 2004 tapahtuneen tutkimuksen vireillepanon ⁽²⁾ jälkeen komissio otti asetuksella (EY) N:o 628/2005 ⁽³⁾ käyttöön väliaikaiset polkumyynnitullit Norjasta peräisin olevan viljellyn lohien tuonnissa, jäljempänä 'väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöönotosta annettu asetus' tai 'väliaikaista tullia koskeva asetus'. Väliaikaiset polkumyynnitullit ovat arvotulleja, joiden suuruus oli 6,8–24,5 prosenttia tuontitavaroiden arvosta ja joita sovellettiin 27 päivästä huhtikuuta 2005 alkaen.
- (2) Komissio muutti 1 päivänä heinäkuuta 2005 väliaikaisten toimenpiteiden lajin asetuksella (EY) N:o 1010/2005 ⁽⁴⁾, jäljempänä 'muutosasetus', korvaamalla arvotullin vähimmäistuontihinnalla, jonka suuruus oli 2,81 euroa/kg kokonaisen kalan vastinarvona (WFE) ilmaistuna, ja jatkoi väliaikaisten toimenpiteiden voimassaoloaikaa kolmella kuukaudella muuttamalla väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöönotosta annettua asetusta.

1.2 Menettelyn jatko

- (3) Väliaikaisten polkumyynnitullien käyttöönotosta annetun asetuksen julkaisemisen jälkeen osapuolille ilmoitettiin ne tosiasiat ja huomiot, joihin väliaikaista tullia koskeva asetus perustuu. Jotkin osapuolet esittivät kirjallisia huomautuksia. Komissio tarjosi mahdollisuuden tulla kuulluiksi sitä pyytäneille osapuolille.
- (4) Muutosasetuksen julkaisemisen jälkeen osapuolille ilmoitettiin ne tosiasiat ja huomiot, joihin väliaikaista tullia koskevan asetuksen muutos perustuu. Jotkin osapuolet esittivät kirjallisia huomautuksia. Komissio tarjosi mahdollisuuden tulla kuulluiksi sitä pyytäneille osapuolille.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EUVL C 261, 23.10.2004, s. 8.

⁽³⁾ EUVL L 104, 23.4.2005, s. 5.

⁽⁴⁾ EUVL L 170, 1.7.2005, s. 32.

- (5) Vastaavasti kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiotaan suositella lopullisten polkumyynnitullien käyttöönottoa, sekä väliaikaisten tullien vakuutena olevien määrien lopullista kantamista koskevasta yksityiskohtaisista säännöistä. Niille annettiin myös määräaika, jonka kuluessa on mahdollista tehdä huomautuksia kyseisen ilmoituksen johdosta.
- (6) Asianomaisten osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin ja otettiin tarvittaessa huomioon lopullisissa päätelmissä.
- (7) Komissio jatkoi lopullisia päätelmiä varten tarpeellisiksi katsomiensa tietojen hankkimista. Väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöönotosta annetun asetuksen johdanto-osan 7 kappaleessa mainittujen yritysten tiloihin tehtyjen tarkastuskäyntien lisäksi on syytä mainita, että seuraavien yhteisön käyttäjien ja yhteisön käyttäjien järjestöjen tiloihin tehtiin lisäkäynnit:
- Norlax, Outrup, Tanska
 - SIF France, Boulogne-sur-Mer, Ranska
 - Association of Danish Fish Processing Industries and Exporters, Kööpenhamina, Tanska
 - Bundesverband der Deutschen Fischindustrie und des Fischgroßhandels, Hampuri, Saksa
 - Polish Association of Fish Processors, Koszalin, Puola
 - Syndicat national du saumon et de la truite fumés, Pariisi, Ranska.

2. TARKASTELEVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

- (8) Koska tarkasteltavana olevasta tuotteesta ja samankaltaisesta tuotteesta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 10–14 kappaleen sisältö ja väliaikaiset päätelmät vahvistetaan.

3. POLKUMYYNTI

3.1 Otanta

- (9) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 18 kappaleessa selvitetään, kahdelle yritykselle ei alustavasti voitu tuolloin myöntää yksittäistä polkumyynnimarginaalia. Mainitun mukaisesti komissio kuitenkin jatkoi kysymyksen tutkimista menettelyn lopullisessa vaiheessa. Kyseiset kaksi yritystä toimittivat sittemmin tarvittavat tiedot, jotta niistä voitiin tehdä yksittäiset lopulliset määrittelyt.
- (10) Koska muita otantaa koskevia huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 16 ja 17 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät vahvistetaan.

3.2 Normaaliarvo

- (11) Alustavien määrittelyjen ilmoittamisen jälkeen ei esitetty huomautuksia menettelystä, jota noudatettiin normaaliarvon määrittämisessä norjalaisille viejille. Näin ollen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 19–31 kappaleessa tältä osin esitetyt alustavat päätelmät vahvistetaan.
- (12) Useita huomautuksia kuitenkin esitettiin siitä, kuinka tietyt menoerät oli otettu huomioon laskettaessa normaaliarvo väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 26 kappaleessa säädettyä menettelyä noudattaen.

3.2.1 Yleisiä huomautuksia

- (13) Laskennallista normaaliarvoa käytettäessä komissio laski tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannukset tutkimusajanjaksolla. Kun kustannukset pystyttiin kohdistamaan suoraan, toteutuneet kustannukset otettiin huomioon. Kun näin ei voitu tehdä, kustannukset kohdistettiin kyseisessä yrityksessä aiemmin sovelletun käytännön perusteella, jos tiedot olivat käytettävissä ja yritys ilmoitti ne, tai liikevaihdon perusteella perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti, jos tarvittavia tietoja ei ollut.
- (14) Jos joitakin menoeriä ei kyetty suoraan laskemaan tutkimusajanjaksolta, kustannukset arvioitiin viimeisimmän tarkastetun tilinpäätöksen perusteella.

3.2.2 Satunnaiset menot

- (15) Alustavassa vaiheessa komissio otti mukaan kaikki tarkasteltavana olevan tuotteen osalta huomioon otettavat satunnaiset menot, jotka yritykset olivat ilmoittaneet tutkimusajanjaksolla. Satunnaiset menot liittyvät moniin yrityskohtaisiin kustannuksiin, mutta tyypillisesti niihin kuuluvat aineellisten hyödykkeiden arvonalennukset, viljelylaitteiden, teurastus- ja jatkokäsittelylaitosten käytöstä poistaminen ja erorahat työntekijöille. Useat yritykset asettivat tämän kirjanpitokäsittelyn kyseenalaiseksi kahdesta syystä. Ensinnäkin väitettiin, ettei satunnaisia kustannuksia pitäisi ottaa huomioon lainkaan, koska niiden väitettiin olevan kertaluontoisia kustannuksia, jotka olisi jätettävä kokonaan lohien tavallisten tuotantokustannusten ulkopuolelle. Toiseksi, jos nämä kustannukset haluttiin ottaa mukaan, ne pitäisi jakaa sille tosiasialliselle ajanjaksolle, johon ne liittyvät, esimerkiksi jatkokäsittelylaitoksen taloudelliselle käyttäjälle tällaiseen omaisuuserään liittyvien satunnaisten menojen osalta.
- (16) Väitteestä, että kaikki satunnaiset menot olisi jätettävä laskelmien ulkopuolelle, komissio toteaa, että Norjan lohiteollisuudessa on ollut meneillään rakenneuudistus usean vuoden ajan. Tästä syystä useat yritykset ovat ilmoittaneet satunnaisia kustannuksia useampina tilikausina. Siksi on selvää, etteivät kyseessä olevat satunnaiset kustannukset ole yksittäisiä kertaluontoisia kustannuksia, jotka koskisivat vain muutamaa yritystä. Ne näyttäisivät paremminkin olevan lohien tuotantoon liittyviä tavanomaisia kustannuksia. Jos kaikki nämä kustannukset jätettäisiin laskelmien ulkopuolelle, seurauksena olisi todellisten tuotantokustannusten aliarvioiminen, mistä syystä tämä väite oli hylättävä.
- (17) Toisen väitteen osalta komissio toteaa, että alustavissa määräyksissä mukaan otetut satunnaiset kustannukset vastaavat yritysten tutkimusajanjaksolla tosiasiallisesti ilmoittamia kustannuksia näiden yritysten rahoituspäätösten perusteella. Tästä syystä komissio noudattaa yritysten itsensä omaksumaa lähestymistapaa.
- (18) On kuitenkin totta, että kustannusten jakaminen tietylle ajalle poistaisi aiheettomat vaikutukset, joita aiheutuu ajankohdasta, jona yritykset ilmoittavat nämä kustannukset. Ihanteellisesti kunkin erillisen omaisuuserän osalta ilmoitetut satunnaiset kustannukset olisi jaettava kyseisen omaisuuserän taloudelliselle käyttäjälle, jotta päädyttäisiin keskimääräiseen vuosikustannukseen. On kuitenkin todettava, ettei yksikään yritys toiminut näin. Komissio on sen sijaan päättänyt ottaa huomioon otoksessa mukana olleiden yritysten kolmen viimeisen vuoden aikana ilmoittamat satunnaiset kustannukset viimeisimpien tilinpäätösten mukaan ja katsoo liikevaihdon perusteella, että kolmannes näistä kustannuksista liittyy lohien tuotantoon tutkimusajanjaksolla. Kolmen vuoden ajanjaksoa pidettiin sopivana, koska lohien kasvattamiseen smoltista pyyntikelpoiseksi kuluu keskimäärin tämä aika.

3.2.3 Lupien ja rahoitusmenojen poistot

- (19) Useat yritykset myös väittivät, ettei lohenviljelylupien ja rahoitusmenojen kirjanpitoarvon alentamista pitäisi ottaa huomioon lohien tuotantokustannuksissa. Lupien arvostamisesta todettakoon, että Norjan lainsäädännössä vaaditaan voimassa oleva lupa lohien viljelyyn. Rahoitusmenojen kirjanpitoarvon alentamisesta todettakoon, että nämä menot liittyvät pääasiassa vapaan kassavirran käyttöön, usein lohiteollisuudessa myös toimiville etuyhteydessä oleville yrityksille annettavien lainojen välityksellä, eivätkä kyseiset yritykset ole rahoituspalveluyrityksiä.

- (20) Näistä syistä komissio vahvistaa, että nämä kirjanpitoarvon alentamiset liittyvät kyseisille yrityksille aiheutuneisiin ja niiden maksettaviksi lankeaviin kuluihin. Lisäksi vahvistetaan, että näiden kustannusten on liityttävä pääasialliseen liiketoimintaan, johon sisältyy lohenviljely, mistä syystä väite hylätään. Samoin kuin satunnaisten menojen yhteydessä myös poistojen yhteydessä katsottiin liikevaihdon perusteella, että asianomaisille yrityksille viimeisten kolmen vuoden aikana aiheutuneista kustannuksista kolmannes liittyy lohien tuotantoon.

3.2.4 Biomassan arvonalennus

- (21) Kaksi otoksessa mukana ollutta yritystä väitti, ettei biomassan arvonalennusta pitäisi ottaa huomioon lohien tuotantokustannuksissa. Väitteen mukaan nämä arvonalennukset liittyvät kirjanpidollisiin muutauksiin, jotka perustuvat lohien arvioituun myyntiarvoon tulevaisuudessa, eivätkä ole todellisia kustannuksia.
- (22) Kun yritykset pystyivät osoittamaan, että nämä arvonalennukset olivat tosiaankin ainoastaan seurausta markkina-arvojen muuttumisesta eivätkä mistään muista tekijöistä (esimerkiksi karkaamisesta, kuolemasta tai taudeista) johtuvia, komissio totesi, ettei kyseisiä kuluja pitäisi ottaa mukaan normaaliarvoa laskettaessa, ja otoksessa mukana olleiden yritysten väite hyväksyttiin tältä osin.

3.2.5 Raaka-aineiden siirtohintaa

- (23) Väitteen mukaan etuyhteydessä olevien yritysten voittomarginaali olisi vähennettävä arvioitaessa tällaisilta osapuolilta hankittujen raaka-aineiden hintaa. Tämän lähestymistavan väitettiin olevan yhdenmukainen integroituneiden yritysten osalta sovellettavan lähestymistavan kanssa, jossa ainoastaan tuotantokustannukset ilman voittoa otetaan huomioon valmiin tuotteen kustannuslaskelmissa. Tässä tapauksessa väitteessä keskitytään lähinnä smoltin hankintaan otoksessa mukana olleisiin yrityksiin etuyhteydessä olevilta yrityksiltä.
- (24) Tämän väitteen osalta on todettava, ettei yhteisön toimielimillä ollut mahdollisuutta tarkistaa smoltin tuotantokustannuksia, koska yritykset eivät toimittaneet näitä tietoja. Tästä syystä näiden etuyhteydessä olevien yritysten välillä tapahtuneesta myynnistä saatuja voittoja, sen enempää kuin siitä aiheutuneita tappioitakaan, ei voitu arvioida. Lisäksi ei ollut mitään näyttöä siitä, että näiden siirtohintojen käyttö olisi vaikuttanut lohien laskennallisen normaaliarvon luotettavuuteen. Tämän vuoksi väite oli hylättävä.

3.2.6 Rehukustannukset

- (25) Joidenkin yritysten väitettiin käyttäneen liian korkeita rehukustannuksia. Erityisesti väitettiin, että ennen pyyntiä kuolleiden kalojen rehukustannukset otettiin mukaan sekä pyydettyjen kalojen rehukustannuksissa että kuolleisuuteen liittyvissä kustannuksissa.
- (26) Väite tutkittiin, ja tarvittavat mukautukset tällaisen kaksinkertaisen kirjauksen korjaamiseksi tehtiin, jos rehukustannuksia todettiin sisällytetyn kirjanpitoon kahdesti.

3.3 Vientihinta

- (27) Koska muita vientihinnan määrittäystä koskevia huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 32–34 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät vahvistetaan.

3.4 Vertailu

- (28) Koska muita normaaliarvon ja vientihintojen vertailua koskevia huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 35 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät vahvistetaan.

3.5 Polkumyymintimarginaali

3.5.1 Otokseen valitut yritykset

- (29) Kymmenelle otokseen valitulle yritykselle on vahvistettu lopulliset yksittäiset polkumyymintimarginaalit väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 36 kappaleessa kuvattua menettelyä noudattaen ja tehden tarvittaessa mukautuksia tämän asetuksen johdanto-osan 11–26 kappaleessa mainittujen väitteiden perusteella.

3.5.2 Otokseen kuulumattomat yritykset

- (30) Koska muita otokseen kuulumattomien yritysten polkumyymintimarginaalin määrittystä koskevia huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 38 ja 39 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät vahvistetaan.

3.5.3 Yhteistyöstä kieltäytyneet yritykset

- (31) Koska muita yhteistyöstä kieltäytyneiden yritysten polkumyymintimarginaalin määrittystä koskevia huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 40 ja 41 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät vahvistetaan.

3.5.4 Polkumyymintimarginaali

- (32) Tämän perusteella lopulliset polkumyymintimarginaalit ovat prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana ilmaistuina seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyymintimarginaali
Marine Harvest Norway AS, Postbox 4102 Dreggen, 5835 Bergen, Norja	11,2 %
Fjord Seafood Sales AS ja Fjord Seafood Norway AS, Toftsundet, 8900 Brønnøysund, Norja	15,0 %
Pan Fish Norway AS, Grimmergata 5, 6002 Ålesund, Norja	17,7 %
Stolt Sea Farm AS, Grev Wedels plass 5, 0151 Oslo, Norja	10,0 %
Follalaks AS, 8286 Nordfold, Norja	20,0 %
Nordlaks Oppdrett AS, Boks 224, 8455 Stokmarknes, Norja	0,8 %
Hydrotech AS, Bentnesveien 50, 6512 Kristiansund, Norja	18,0 %
Grieg Seafood AS, C. Sundtsgt 17/19, 5804 Bergen, Norja	20,9 %
Sinkaberg-Hansen AS, Postbox 134, 7901 Rørvik, Norja	2,6 %
Seafarm Invest AS, 8764 Lovund, Norja	11,2 %
Otokseen kuulumattomien yhteistyössä toimineiden yritysten painotettu keskiarvo	14,8 %
Jäännöspolkumyymintimarginaali	20,9 %

- (33) Perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti Nordlaks Oppdrett AS:n polkumyymintimarginaalin katsotaan olevan alle vähimmäistason, sillä se on alle kaksi prosenttia.

4. VAHINKO

4.1 Yhteisön tuotannon ja tuotannonalan määrittely

- (34) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen esitettiin suuri määrä väitteitä yhteisön tuotannon arvioinnista, yhteisön tuotannonalan määrittelystä ja yhteisön tuottajien valinnasta otokseen. Tästä syystä komissio syvensi vahinkoa koskevaa tutkimusta ja tarkasteli tarkemmin kaikkien yhteisön tuottajien toimittamia tietoja. Lisäksi kaikilta yhteisön tuotannonalan alustavassa vaiheessa muodostaneilta yrityksiltä pyydettiin tarvittaessa yksityiskohtaisempia tietoja. Näin voitiin tehdä lopulliset määritykset yhteisön tuotannosta ja yhteisön tuotannonalasta sekä lisätä vahinkoindikaattorien arvioimiseen käytettyjen tietojen tarkkuutta ja johdonmukaisuutta.

- (35) Useat vientiä harjoittavat tuottajat ja norjalaisiin viejiin etuyhteydessä olevat tuottajat esittivät uudestaan väitteensä, jonka mukaan ne olisi otettava mukaan yhteisön tuotannon määrittelyyn.
- (36) Komissio tutki uudelleen kaikki perustelut, jotka esitettiin väitteen tukemiseksi jo alustavassa vaiheessa. Perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan perusteella katsottiin kuitenkin, että tällaisten etuyhteydessä olevien tuottajien sekä polkumyyntituotteen viejien tai tuojien välinen suhde saattaa aiheuttaa sen, että asianomaiset tuottajat käyttäytyvät eri lailla kuin etuyhteydettömät tuottajat.
- (37) Itse asiassa on syytä muistuttaa, että viisi EU:hun sijoittautunutta tuottajaa, jotka ovat osa laajaa tarkasteltavana olevaa tuotetta tuottavaa ja myyvää norjalaista ryhmää, esitti kirjallisia huomautuksia ja jätti vastaukset kyselylomakkeeseen. Kirjalliset huomautukset olivat pitkälti samoja kuin norjalaisten tuottajien tutkimuksen yhteydessä esittämät perustelut. Vaikka näiden EU:ssa toimivien yritysten todettiin myös kärsivän hintojen alenemisesta ja markkinaosuuden pienenemisestä Norjasta tulevan polkumyynnin vuoksi, ne vastustivat tutkimuksen vireillepanoa ja polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönottoa. Niiden suhteen kyseisen maan viejiin uskotaan vaikuttaneen tähän merkittävästi. Sen vuoksi tällaisten muiden tuottajien tuotantoa ei perusasetuksen mukaisesti otettu huomioon laskettaessa yhteisön tuotantoa. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 44 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan näin ollen vahvistaa.
- (38) Jatkotutkimus vahvisti, että tarkasteltavan olevan tuotteen yhteisön arvioitu kokonaistuotanto oli tutkimusajanjaksolla noin 22 000 tonnia.
- (39) Lohiteollisuudelta saatujen tietojen yksityiskohtaisesta tarkastelusta kävi yhteisön tuotannonalan osalta ilmi, etteivät jotkin yritykset enää tuottaneet lohta tai eivät tuottaneet sitä tutkimusajanjaksolla tai että ne tuottivat yksinomaan tietynlaista lohta taikka joutuivat selvitystilaan tutkimusajanjaksolla tai eivät toimittaneet tietoja pyydytyssä muodossa. Tästä pääteltiin, että ainoastaan valituksen tekijöinä olleiden tai valitusta selkeästi tukeneiden 15:n yhteisön tuottajan toimittamat tiedot voitiin ottaa huomioon yhteisön tuotannonalan määrittelyssä. Tämä vaikutti koko yhteisön tuotannonalalle vahvistettaviin makrotaloudellisiin vahinkoindikaattoreihin, erityisesti tuotantoon, tuotantokapasiteettiin, kapasiteetin käyttöön, myyntimääriin, markkinaosuuksiin, työllisyyteen ja tuottavuuteen. Tarkistetut tiedot kuvataan yksityiskohtaisemmin johdanto-osan 61–75 kappaleessa.
- (40) Jatkotutkimuksen mukaan valituksen tehneet 15 yhteistyössä toiminutta yhteisön tuottajaa olivat tuottaneet noin 18 000 tonnia lohta tutkimusajanjaksolla. Tämä on noin 82 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen johdanto-osan 38 kappaleessa vahvistetusta arvioidusta yhteisön kokonaistuotannosta eli se muodostaa pääosan yhteisön tuotannosta. Valituksen tehneiden yhteisön tuottajien katsotaan siten muodostavan yhteisön tuotannonalan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

4.2 Otanta vahinkoa koskevaa arviota varten

- (41) Muistutettakoon, että menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa vahvistettiin, että vahinkoa koskevaa arviota varten käytetään otantaa, koska viljellyn lohen tuottajia on yhteisössä paljon.
- (42) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen esitetyissä huomautuksissa jotkin asianomaiset osapuolet väittivät, ettei yhteisön tuottajista valittu otos ollut edustava. Väitteen mukaan jotkut yritykset ovat erikoistuneet luonnonmukaisen lohen tuotantoon ja ovat täysin riippuvaisia siitä, ja luonnonmukainen lohi eroaa tavanomaisesta lohesta, eikä vahinkoindikaattoreita ole vahvistettu tarkasti.

- (43) Komissio tarkasteli edelleen yhteisön tuottajien, myös kaikkien otokseen kuuluvien tuottajien, toimitamia tietoja. Lisätarkastelu vahvisti, että yhteisön tuottajien ydintuotannon muodostaa edelleen tavanomainen lohi. Kun todettiin, että otokseen valitut yritykset tuottivat luonnonmukaista lohta, katsottiin kuitenkin, ettei luonnonmukaista lohta pitäisi ottaa huomioon tässä tutkimuksessa, koska sen tuotantokustannukset ja myyntihinnat ovat yleensä korkeammat. Tästä syystä kaikki jäljempänä esitetyt vahinkoindikaattorit on arvioitu uudelleen niin, että luonnonmukainen lohi on jätetty tarkastelun ulkopuolelle.

4.3 Vahinkoa koskeva tutkimus ja otantamenettely

- (44) Jotkut vientiä harjoittavat tuottajat totesivat, että jotkin vahinkoindikaattorit vahvistettiin otoksen tasolla tarkistettujen tietojen perusteella ja toiset koko yhteisön tuotannonalalta kerättyjen tietojen perusteella. Tämän vuoksi ne väittivät, ettei vahingon tarkastelu ollut objektiivista.
- (45) Tämä väite on hylättävä. Vakiintuneena käytäntönä otantaa käytettäessä on, että makrotaloudellisia tai tulokseen perustuvia vahinkoindikaattoreita arvioidaan ja tarkastellaan otokseen valitun yhteisön tuotannonalan tasolla ja makrotaloudellisia vahinkoindikaattoreita arvioidaan ja tarkastellaan koko yhteisön tuotannonalalta kerättyjen tietojen perusteella.
- (46) Muistutettakoon, että vahingon tarkastelun perusteita ovat seuraavat:
- a) myyntihintojen, varastojen, kannattavuuden, sijoitetun pääoman tuoton, kassavirran, investointien sekä pääoman ja palkkojen hankintamahdollisuuksien kaltaiset vahinkoindikaattorit, jotka vahvistetaan otoksen tasolla tarkistettujen tietojen perusteella, sekä
- b) tuotannon, tuotantokapasiteetin, kapasiteetin käyttöasteen, myyntimäärän, markkinaosuuden, kasvun, työllisyyden, tuottavuuden ja polkumyymintamarginaalin suuruuden kaltaiset muut vahinkoindikaattorit, jotka vahvistetaan koko yhteisön tuotannonalalta kerättyjen tietojen perusteella.
- (47) Tiedot, jotka mainitaan edellä olevassa b alakohdassa, voidaan saada eri lähteistä, kuten valituksesta ja kyselylomakkeeseen annetuista vastauksista, ja ne voidaan ristiintarkastaa tuottajajärjestöiltä tai hallituslähteistä saatavien tietojen kanssa. Vientiä harjoittavat tuottajat eivät perustelleet tai selittäneet, miten ja miksi edellä olevissa a ja b alakohdassa mainittuja lähteitä käyttänyt vahinkoa koskeva tutkimus ei ollut objektiivinen tai mitä vahinkoindikaattoria ei ollut tarkasteltu objektiivisesti. Tämän perusteella väite oli hylättävä.
- (48) Jotkut asianomaiset osapuolet väittivät lisäksi, että komission valitsema lähestymistapa vahingon määrittämisessä voi johtaa epäedustaviin tuloksiin, koska yhden alustavassa vaiheessa otokseen valitun yrityksen (Celtic Atlantic Salmon) tietoja käytettiin ainoastaan hinnan alittavuuden ja viitehinnan alittavuuden laskemista varten, muttei vahinkoindikaattorien vahvistamista varten. Väitteen huolellisen tarkastelun ja tutkimusten syventämisen jälkeen todettiin, että hinnan alittavuus ja viitehinnan alittavuus olisi vahvistettava siten, että kyseinen yritys jätetään otoksen ulkopuolelle, koska kyseinen tuottaja ei tuottanut viljeltyä lohta tarkastelujakson aikana, mistä syystä joitakin kyselylomakkeessa pyydettyjä tietoja ei ollut saatavilla tästä tuottajasta. Tämän yrityksen antamien tietojen jättäminen laskelmien ulkopuolelle ei kuitenkaan muuttanut merkittävästi hinnan alittavuutta ja viitehinnan alittavuutta koskevia laskelmia.
- (49) Tämän perusteella vahvistetaan, että lopullisen vaiheen vahinkoindikaattorit sekä hinnan alittavuus ja viitehinnan alittavuus määritetään nyt väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 7 kappaleessa luetellun viiden muun yhteisön tuottajan tarkistettujen tietojen perusteella.

- (50) Jatkotutkimuksesta kävi ilmi, että viiden otokseen valitun tutkimuksessa täysimääräisessä yhteistyössä toimineen yhteisön tuottajan yhteenlaskettu tuotanto oli noin 48 prosenttia valitusta tukeneiden yhteisössä toimivien viljellyn lohen tuottajien arvioidusta kokonaistuotannosta. Tästä syystä vahvistetaan, että yhteisön tuottajien otoksen valinta perustui perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti tuotannon suurimpaan edustavaan määrään, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa, ja että otos on täysin edustava.

4.4 Asianomaisten osapuolten tarkastuksiin saatavissa olevat tiedot

- (51) Jotkut norjalaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että useimmat asianomaisten osapuolten tekemää tarkastusta varten saatavissa olevat yhteisön tuottajien tiedostot eivät olleet täydellisiä. Niiden mukaan jotkut yhteisön tuottajat (myös otokseen valitut yritykset) eivät vastanneet otoskyselyyn, joka oli tarkoitettu yhteisön tuottajien otoksen valitsemiseen. Lisäksi kaksi otokseen valittua yritystä ei niiden mukaan vastannut yhteisön tuottajille tarkoitettuun polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen pyydettyssä muodossa. Vientiä harjoittavien tuottajien mukaan kyseisten yritysten valinta otokseen ei siksi ollut perusteltua, eikä otos ollut edustava.
- (52) Muistutettakoon, että tutkimuksen aikana ja alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen esitettyjen huomautusten vuoksi komissio syvensi tutkimustaan ja pyysi kaikkia osapuolia täydentämään tietonsa perusasetuksen 19 artiklan perusteella. Yritykset, jotka eivät toimittaneet pyydettyjä tietoja tai eivät antaneet täsmennyksiä, jätettiin tutkimuksen ulkopuolelle. Tältä osin olisi muistettava, että kaikissa otokseen valituissa yrityksissä tehtiin tarkastukset paikalla ja puuttuvat tiedot toimitettiin tutkimuksen aikana. Tiedostojen julkiset toisinnot saatettiin myös asianomaisten osapuolten käyttöön, ja jotkut niistä tarkastelivat tietoja useasti. Tästä syystä kyseisten yhteisön tuottajien valintaa otokseen pidetään perusteltuna ja yhteisön tuottajien otoksen katsotaan oleva edustava.

4.5 Yhteisön kulutus

- (53) Koska kulutusta koskevia huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 50–53 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät vahvistetaan.

4.6 Tuonti asianomaisesta maasta yhteisöön

- (54) Koska esille ei ole tullut uusia tietoja tai todisteaineistoa, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 54–59 kappaleessa esitetyt väliaikaiset päätelmät Norjasta tulevasta tuonnista yhteisöön (määrä, markkinaosuus ja keskihinnat) vahvistetaan.

4.7 Hinnan alittavuus

- (55) Hinnan alittavuuden laskemiseksi tutkimusajanjaksolla käytettiin lopullisessa vaiheessa samaa menettelyä kuin alustavassa vaiheessa. Yhteisön tuottajien otokseen valitun viiden yrityksen painotettuja keskimääräisiä myyntihintoja verrattiin otokseen valittujen norjalaisten vientiä harjoittavien tuottajien painotettuihin keskimääräisiin vientihintoihin tuotetyyppikohtaisesti. Vertailu tehtiin vertailukelpoisten viljellyn lohen tuotelajien välillä samassa kaupan portaassa eli silloin, kun tuote myytiin ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle. Vertailu tehtiin sen jälkeen, kun hyvitykset ja alennukset oli vähennetty, ja tuontihinnat olivat CIF-hintoja yhteisön rajalla, jotka oikaistiin tullien välisten erojen huomioon ottamiseksi.
- (56) Otokseen valittujen yhteisön tuottajien hinnat määritettiin noudettuna lähettäjältä -tasolla (eli kuljetuskustannukset pois luettuina) ja sellaisilla kaupan portailla, joita pidettiin vertailukelpoisina tarkasteltavana olevan tuonnin kanssa. Sellaisten otokseen valittujen yhteisön tuottajien, jotka myivät kalansa tilahinnoin vähentäen siitä jalostajalle annettavan maksun, hinnat oikaistiin ylöspäin jalostus- ja pakkauskustannusten huomioon ottamiseksi, jotta tällaisten tuottajien hintoja voitaisiin verrata muiden otokseen valittujen tuottajien hintoihin ja tutkimuksen kohteena olleeseen tuontiin. Oikaisu tehtiin jalostajalle tosiasiallisesti maksetun maksun tai muille otokseen valituille tuottajille näistä toimista aiheutuneiden kustannusten perusteella.

- (57) Hintavertailun tuloksena oli, että Norjasta peräisin olevan lohien hinnat alittivat merkittävästi yhteisön tuotannonalan hinnat yhteisön markkinoilla tutkimusajanjaksolla. Keskimääräinen alittavuusmarginaali oli noin 12 prosenttia yhteisön tuotannonalan hinnoista, eli hinnan alittavuus oli merkittävää kuten alustavassakin vaiheessa.

4.8 Yhteisön tuotannonalan tilanne

- (58) Palautettakoon mieliin, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 89 kappaleessa pääteltiin alustavasti, että yhteisön tuotannonalalle oli aiheutunut perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.
- (59) Useat asianomaiset osapuolet kyseenalaistivat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63–89 kappaleessa esitetyn tulkinnan yhteisön tuotannonalan tilannetta koskevista luvuista. Niiden mukaan luvut eivät osoita merkittävää vahinkoa, koska jotkut vahinkoindikaattorit, kuten tuotanto, tuotantokapasiteetti, myyntimäärät ja varastot, kehittyivät myönteisesti. Vaikka ne myönsivätkin, etteivät yhteisön tuotannonalan liiketoiminnalliset näkymät olleet kovin hyvät, ne olivat samalla sitä mieltä, ettei tämän yleisesti voida katsoa johtavan siihen päätelmään, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa.
- (60) Näiden väitteiden perusteella komissio jatkoi vahingon tutkimista. Muistutettakoon, että edellä johdanto-osan 40 kappaleessa mainitun mukaisesti valituksen tehneet 15 yhteisön tuottajaa muodostavat nyt yhteisön tuotannonalan ja, kuten johdanto-osan 49 kappaleessa mainitaan, viisi valituksen tehnyttä yhteisön tuottajaa valittiin otokseen. Tämän perusteella tehtiin seuraavat päätelmät:

4.8.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

- (61) Koko yhteisön tuotannonalan tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 1

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2001	2002	2003	Tutkimus- ajanjakso
Tuotanto (tonnia)	17 448	18 879	18 612	18 271
<i>Indeksi</i>	100	108	107	105
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	32 445	36 900	39 442	39 342
<i>Indeksi</i>	100	114	122	121
Kapasiteetin käyttöaste	54 %	51 %	47 %	46 %
<i>Indeksi</i>	100	95	88	86

Lähde: Yhteisön tuotannonala

- (62) Kuten taulukosta käy ilmi, yhteisön tuotannonalan kokonaistuotanto kasvoi viisi prosenttia tarkastelujaksolla. Tuotanto kasvoi ensin kahdeksan prosenttia vuosina 2001–2002, mutta väheni sitten noin yhden prosentin ja taas kaksi prosenttia tutkimusajanjaksolla jääden alle vuoden 2002 tason. Sama suuntaus todettiin alustavassa vaiheessa.

- (63) Tuotantokapasiteetti kasvoi tarkasteluajanjaksolla 21 prosenttia. Kasvu tapahtui pääasiassa vuonna 2002 (+ 14 prosenttia). Muistutettakoon, että viljellyn lohen tuotantoa rajoitetaan yhteisössä jäsenvaltioiden myöntämällä luvilla, joissa vahvistetaan tietyssä paikassa tietyssä aikana vedessä pidettävien elävien kalojen enimmäismäärä. Kapasiteetiluvut ilmaisevat siis teoreettista kapasiteettia eli luvan kattamaa kokonaismäärää tai sitä, kuinka monta kalaa voidaan pitää häkeissä tai muissa yhteisön tuotannonalalla käytettävissä tuotantovälineissä. Sen vuoksi näitä kapasiteetilukuja ei pidetä tarkastelussa ratkaisevina, koska tosiasiallinen tuotantokapasiteetti on alhaisempi.
- (64) Kapasiteetin käyttöaste kasvoi ensin viisi prosenttia vuosina 2001 ja 2002, mutta vuonna 2003 se aleni noin seitsemän prosenttia ja tutkimusajanjaksolla vielä noin kaksi prosenttia.

4.8.2 Myyntimäärät, markkinaosuudet, keskimääräiset yksikköhinnat EY:ssä ja kasvu

- (65) Seuraavan taulukon luvut kuvaavat yhteisön tuotannonalan myyntiä riippumattomille asiakkaille yhteisössä.

Taulukko 2

Myyntimäärät, markkinaosuudet, keskimääräiset yksikköhinnat EY:ssä

	2001	2002	2003	Tutkimus- ajanjakso
Myyntimäärä (tonnia)	15 719	16 185	18 142	16 825
<i>Indeksi</i>	100	103	115	107
Markkinaosuus	2,98 %	2,94 %	2,97 %	2,77 %
<i>Indeksi</i>	100	99	100	93
Keskimääräiset yksikköhinnat (euroa/kg)	3,03	3,00	2,64	2,77
<i>Indeksi</i>	100	99	87	91

Lähde: Myyntimäärän ja markkinaosuuden osalta yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen. Keskimääräisten yksikköhintojen (tilahinta) osalta otokseen valitun yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

- (66) Yhteisön tuotannonalan myyntimäärät kasvoivat vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana seitsemän prosenttia. Toisin sanoen yhteisön tuotannonala pystyi kasvattamaan myyntimääräänsä noin 1 100 tonnia. Tätä olisi tarkasteltava yhteisön kulutuksen kasvua vasten, joka oli peräti 80 000 tonnia samana aikana.
- (67) Koska yhteisön tuotannonala ei täysin hyödyntänyt markkinoiden kasvua, sen kokonaismarkkinaosuus väheni tarkasteluajanjaksolla (- 7 prosenttia). Osuus väheni ensin vuosina 2001 ja 2002, mutta kasvoi hiukan vuonna 2003, kunnes tutkimusajanjaksolla se väheni jyrkästi jälleen jääden selvästi alle vuoden 2001 markkinaosuuden. Koska yhteisön tuotannonalan markkinaosuus on pieni, vähäisilläänkin menetyksillä on suuret vaikutukset alan taloudelliseen tilanteeseen.
- (68) Vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön tuotannonalan keskimääräiset myyntihinnat alenivat yhdeksän prosenttia. Aleneminen tapahtui pääasiassa vuosien 2002 ja 2003 välillä.
- (69) Tarkasteluajanjaksolla kulutus kasvoi yhteisössä 15 prosenttia, ja yhteisön tuotannonalan myyntimäärä kasvoi seitsemän prosenttia. Yhteisön myyntihinnat alenivat kuitenkin samanaikaisesti yhdeksän prosenttia ja yhteisön tuotannonalan markkinaosuus seitsemän prosenttia. Samaan aikaan Norjasta tullut tuonti lisääntyi noin 35 prosenttia, ja alhaisin polkumyynnihinnoin tapahtuneen tuonnin markkinaosuus kasvoi jopa 8,6 prosenttiyksikköä. Tämä vahvistaa sen, että tarkasteluajanjaksolla tapahtunut markkinoiden kasvu johtui hyvin vähäisessä määrin yhteisön tuotannonalasta.

4.8.3 Kannattavuus, sijoitetun pääoman tuotto ja kassavirta

- (70) EY:n myynnin kannattavuudella tarkoitetaan tulosta, jonka otokseen valitut yhteisön tuottajat ovat saaneet viljellyn lohien myynnistä yhteisön markkinoilla. Sijoitetun pääoman tuotto ja kassavirta pystyttiin mittaamaan vain mahdollisimman rajoitetun, samankaltaisen tuotteen sisältävän tuoteryhmän tasolla perusasetuksen 3 artiklan 8 kohdan mukaisesti. Tässä yhteydessä olisi muistettava, että viljellyn lohien osuus otokseen valittujen yhteisön tuottajien taloudellisesta toiminnasta oli yli 95 prosenttia.

Taulukko 3

Kannattavuus, sijoitetun pääoman tuotto ja kassavirta

	2001	2002	2003	Tutkimus- ajanjakso
Yhteisön myynnin kannattavuus	8,0 %	- 6,9 %	- 9,0 %	- 5,0 %
Sijoitetun pääoman tuotto	38,9 %	- 18,0 %	- 26,2 %	- 21,1 %
Kassavirta (tuhatta euroa)	2 749	- 53	827	984

Lähde: Otokseen valittu yhteisön tuotannonala

- (71) Edellä olevasta taulukosta näkyy, että yhteisön tuotannonalan tuottavuus lisääntyi kahdeksan prosenttia vuonna 2001. Vuosina 2001 ja 2002 ala kääntyi tappiolliseksi, kun kannattavuus aleni jopa 14,9 prosenttiyksikköä, mikä johti 6,9 prosentin tappioihin. Yhteisön tuotannonala on tuottanut siitä lähtien tappiota. Olisi huomattava, että tilanne paheni entisestään vuosina 2002 ja 2003, jolloin liikevaihto laski yhdeksän prosenttia, toisin sanoen tappiota tuli vielä 2,1 prosenttiyksikköä lisää. Lohien kysyntä pysyi tutkimusajanjaksolla vakaana ja samaan aikaan julkaistujen väliaikaisten suoja-toimenpiteiden kanssa yhteisön tuotannonala pystyi lisäämään myyntihintojaan viitisen prosenttia vuoden 2003 ja tutkimusajanjakson välillä. Tappiot vähenivät näin, mutta olivat kuitenkin edelleen merkittäviä (- 5 prosenttia). Tarkasteluajanjakson alun ja lopun välisenä aikana kannattavuus aleni 13 prosenttiyksikköä.
- (72) Sijoitetun pääoman tuotto ja kassavirta kehittyivät tarkastelujaksone samalla tavalla negatiivisesti kuin kannattavuus.

4.8.4 Työllisyys ja tuottavuus

Taulukko 4

Työllisyys ja tuottavuus

	2001	2002	2003	Tutkimus- ajanjakso
Henkilöstön määrä	227	247	238	221
<i>Indeksi</i>	100	109	105	97
Tuottavuus (tonnia/työntekijä)	76,9	76,4	78,2	82,7
<i>Indeksi</i>	100	100	101	108

Lähde: Yhteisön tuotannonala

- (73) Vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana suoraan viljellyn lohien tuotantoon liittyvä työllisyys väheni yhteisön tuotannonalalla kokonaisuudessaan kolme prosenttia. Kasvua tapahtui kuitenkin vuosina 2001 ja 2002 (+ 9 prosenttia), ja se selittyy samaan aikaan tapahtuneella tuotannon kasvulla. Kuten edellä olevasta taulukosta käy ilmi, vuonna 2002 tapahtunut työllisyyden kasvu ei voinut jatkua yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen huononnettua. Tarkasteluajanjaksolla todettiin myös automaation lisääntyneen. Suoraan viljellyn lohien tuotantoon liittyvää työllisyyttä niiden yhteisön tuottajien osalta, jotka eivät ole etuyhteydessä norjalaisiin viejiin, tarkastellaan yhteisön edun kannalta johdanto-osan 112 kappaleessa.

- (74) Tuotannon kasvun ja työllisyyden vähenemisen vuoksi yhteisön tuotannonala pystyi lisäämään tuottavuuttaan tarkasteluajanjaksolla kahdeksan prosenttia.

4.8.5 Palkat

Taulukko 5

Palkat

	2001	2002	2003	Tutkimus- ajanjakso
Palkat (tuhatta euroa)	4 517	4 147	3 941	3 915
Indeksi	100	92	87	87

Lähde: Otokseen valittu yhteisön tuotannonala

- (75) Koska yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne huononi, palkkoja oli laskettava 13 prosenttia tarkasteluajanjaksolla. Palkkojen kokonaismäärästä näkyy työllisyyden väheneminen sekä tuotannonalalla työskenteleville henkeä kohti maksettavien keskipalkkojen aleneminen.

4.8.6 Muut vahinkoindikaattorit

- (76) Jatkotutkimus ei vaikuttanut muihin vahinkoindikaattoreihin. Tästä syytä varastoja, investointeja, pääoman hankintamahdollisuuksia, elpymistä aiemmasta polkumyynnistä sekä tosiasiallisen polkumyynnimarginaalin suuruutta koskevat, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 68, 78, 79, 83 ja 84 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät vahvistetaan.

4.9 Vahinkoa koskeva päätelmä

- (77) Tarkasteluajanjaksolla kysyntä kasvoi jatkuvasti yhteisön markkinoilla, kun kulutus kasvoi 15 prosenttia eli 80 000 tonnia, mutta samaan aikaan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat laskivat 16 prosenttia. Alhaisin polkumyynnihinnoin tapahtunut lohen tuonti Norjasta, suurimmasta viejämäasta, on jatkunut vilkkaana ja yhteisön markkinoille tuotavat määrät ovat kasvaneet (+ 35 prosenttia). Tämän seurauksena norjalaisten markkinaosuus kasvoi 17 prosenttia, mikä on 8,6 prosenttiyksikköä. Tuontimäärien kasvu Norjasta (+ 20 prosenttia) ja hintojen lasku (– 13 prosenttia) näkyi erityisen selkeästi vuodesta 2002 vuoteen 2003. Tutkimuksesta kävi ilmi, että lohen hinnat ovat siitä lähtien jääneet hyvin alhaisiksi yhteisön markkinoilla.
- (78) Vahinkoindikaattorien yleistarkastelun perusteella yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne heikkeni vähitellen tarkasteluajanjaksolla. Vaikka eräät tekijät kehittyivät myönteisesti tarkastelujaksona (tuotanto, tuotantokapasiteetti, myyntimäärät), useimmat kehittyivät kielteisesti: myyntihinnat (– 9 prosenttia), markkinaosuus (– 7 prosenttia), kannattavuus (– 13 prosenttia), työllisyys (– 3 prosenttia) ja palkat (– 13 prosenttia) samoin kuin kassavirta ja investoidun pääoman tuotto. Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne enimmäkseen heikkeni vuodesta 2002 vuoteen 2003.
- (79) Yleisesti myönteisen kehityksen tuotannossa (+ 5 prosenttia) ja myyntimäärissä (+ 7 prosenttia) todettiin tapahtuneen aikana, jolloin kysyntä kasvoi (+ 15 prosenttia) yhteisön markkinoilla. Yhteisön tuotannonala kuitenkin hyötyi markkinoiden kasvusta vain vähän ja tällä onnistuttiin vain estämään vielä suurempien markkinaosuuksien menettäminen tutkimusajanjaksolla.
- (80) Lisäksi on syytä mainita, että yhteisön tuotannonalan myyntimäärät kasvoivat kun hinnat olivat selvästi laskussa yhteisön markkinoilla. Tämä on johtanut tuottavuuden merkittävään vähenemiseen positiivisesta tilanteesta (8,0 prosenttia vuonna 2001) merkittäviin tappioihin muina aikoina tarkasteluajanjaksolla. Sijoitetun pääoman tuotto ja kassavirrat kehittyivät vastaavalla tavalla. Myös palkat alenivat tarkasteluajanjaksolla (– 13 prosenttia).
- (81) Todettakoon, että tuottavuus (– 2,1 prosenttiyksikköä) ja myyntihinnat (– 12 prosenttia) laskivat eniten vuosina 2002 ja 2003.

- (82) Kaikki edellä mainitut tekijät huomioon ottaen voidaan lopullisena päätelmänä todeta, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

5. SYY-YHTEYS

5.1 Muista kolmansista maista peräisin olevan tuonnin vaikutus

- (83) Useat asianomaiset osapuolet kyseenalaistivat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 94–99 kappaleessa esitetyn tulkinnan kolmansista maista peräisin olevaa tuontia koskevista luvuista. Niiden mukaan luvuista ei käynyt ilmi syy-yhteyttä alhaisin hinnoin joistakin kolmansista maista tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalan tilanteen välillä. Nämä osapuolet väittivät, että kaikista kolmansista maista Norjaa lukuun ottamatta tapahtuneen tuonnin keskimääräinen tuontihinta yhteensä sekä joidenkin maiden keskimääräiset tuontihinnat olivat Norjan tuontihintaa alhaisemmat. Lisäksi väitettiin, ettei komissio pystynyt osoittamaan, ettei luonnon lohella ollut vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, ja että luonnon lohi ja viljelty lohi eivät ole keskenään vaihdettavissa.
- (84) On syytä todeta, ettei yksikään asianomaisista osapuolista asettanut kyseenalaiseksi muista kolmansista maista peräisin olevan tuonnin hintoja ja absoluuttisia määriä vaan lähinnä lukujen tulkinnan. Sitä, että tuontitilastoissa ei eritellä viljeltyä lohta ja luonnon lohta ja että luonnon lohien hinta on viljeltyä lohta alhaisempi, ei myöskään asetettu kyseenalaiseksi.
- (85) Tästä syystä on tärkeä muistaa, että tuontitilastoissa ei tehdä eroa viljellyn lohien ja luonnon lohien välillä. Luonnon lohien maun on todettu kuitenkin eroavan suuresti viljellyn lohien mausta. Vielä merkittävämpää on, että tutkimuksen mukaan luonnon lohta ei viljellystä lohesta poiketen juurikaan tarjota markkinoille myyntiin tuoretuotteena vaan se myydään pääasiassa säilyketoimkeissä ja -purkeissa. Nämä tuotteet eivät selvästikään kilpaile markkinoilla suoraan toistensa kanssa. Tämä selittää sen, miksi luonnon lohien hinta on viljellyn lohien hintaa alhaisempi ja miksi ne eivät käyttäjien ja kuluttajien kannalta ole toistensa kanssa vaihdettavissa. Lopuksi todettakoon, ettei yksikään asianomaisista osapuolista toimittanut todisteaineistoa väitetystä luonnon lohien ja viljellyn lohien keskinäisestä vaihdettavuudesta. Tämän perusteella väitteet oli hylättävä.
- (86) Kun tarkastellaan yleisesti keskimääräisiä hintoja joissakin yksittäisissä maissa, esimerkiksi Yhdysvalloissa ja Kanadassa, ne näyttävät olevan Norjan tuontihintoja alhaisempia. Tutkimuksessa kerättyjen tietojen mukaan suurin osa tuonnista Yhdysvalloista ja Kanadasta on luonnon lohta, joka on, kuten edellä selvitettiin, halvempaa, eikä vaihdettavissa viljellyn lohien kanssa. Edellä johdanto-osan 85 kappaleessa esitettyjen päätelmien perusteella on epätodennäköistä, että tuonti näistä kahdesta maasta olisi voinut vaikuttaa merkittävästi yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.
- (87) Muiden tutkimukseen kuulumattomien kolmansien maiden osalta todettiin, että keskimääräinen tuontihinta Chilestä oli yhteisön tuotannonalan vastaavaa hintaa korkeampi, mutta tuontihinta Färsearilta oli tutkimusajankohtana alhaisempi kuin Norjan vientiä harjoittavien tuottajien veloittama hinta yhteisön markkinoilla. Samalla ei kuitenkaan pidä unohtaa, että tuontimäärät Chilestä vähenivät seitsemän prosenttia (– 1 895 tonnia) ja Färsearilta kahdeksan prosenttia (– 3 397 tonnia) tarkasteluajanjaksolla, kun taas tuonti Norjasta kasvoi 35 prosenttia (+ 93 366 tonnia). Tätä olisi tarkasteltava ottaen myös huomioon samaan aikaan tapahtunut 15 prosentin kasvu kulutuksessa.
- (88) Yhteisön tuotannonalan tilanteen heikentyessä eniten vuosina 2001–2003 tuonnin kehitys Chilestä ja Färsearilta osoitti lisäksi samanlaista suuntausta. Kun tuontimäärät Chilestä vähenivät merkittävästi 26 prosenttia (– 6 987 tonnia) ja tuonti Färsearilta kasvoi vain kaksi prosenttia, mikä on huomattavasti vähemmän kuin kulutuksen 16 prosentin kasvu, samanaikaisesti tuonti Norjasta kasvoi 31 prosenttia (+ 82 631 tonnia). Edellä esitetyn perusteella todetaan, että vaikkei näistä kahdesta maasta tulevan lohien vaikutusta yhteisön markkinoihin voidakaan täysin sulkea pois, se ei estä syy-yhteyttä polkumyynnillä Norjasta tuotavien yhä suurempien määrien ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä.

5.2 Yhteisön tuotannonalan vientimäärän muutosten vaikutus

Taulukko 6

Yhteisön tuotannonalan vienti

	2001	2002	2003	Tutkimus- ajanjakso
Vienti (tonnia)	184	212	386	484
Indeksi	100	116	210	263

Lähde: Yhteisön tuotannonala

- (89) Jatkotutkimus paljasti myös tietynlaista vaihtelua yhteisön tuotannonalan viennissä, ja tarkastelun tulokset ovat edellä olevassa taulukossa.
- (90) Jotkin asianomaiset osapuolet väittivät, että yhteisön tuotannonalan vientiin oli vaikuttanut kielteisesti Yhdysvaltojen viljelijälle lohelle vuonna 2003 asettamat tuontirajoitukset. Niiden mukaan heikko vientitulokse ei voi johtua norjalaisesta tuonnista.
- (91) Tältä osin on todettava, ettei Yhdysvaltojen asettamien tuontirajoitusten vaikutuksista esitetty mitään näyttöä. Näillä rajoituksilla ei ollut merkittävää vaikutusta, jos lainkaan, yhteisön tuotannonalan vientitoimintaan. Yhteisön tuotannonalan vienti oli lisäksi vähäistä tarkasteluajanjaksolla. Yhteisön tuotannonalan tuotannosta meni vuonna 2001 vientiin noin yksi prosentti ja tutkimusajanjaksolla alle kolme prosenttia. Väitteen vastaisesti taulukko osoittaa selvästi, että yhteisön tuotannonalan vienti kasvoi huomattavasti tarkasteluajanjaksolla. Näiden päätelmien perusteella ja ottaen huomioon yhteisön tuotannonalan vaikea tilanne yhteisön tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko ei voi johtua vientimäärien muutoksesta.
- (92) Joka tapauksessa on huomattava, että hintoja ja kannattavuutta koskevat tiedot vahinkoa arvioitaessa perustuvat yhteisön tuotannonalan myyntiin ainoastaan yhteisössä sijaitseville etuyhteydettömille asiakkaille. Tästä syystä ilman lisäperusteita esitetty väite, jonka mukaan muutos yhteisön tuotannonalan vientituloksessa olisi vahingoittanut yhteisön tuotannonalaa, hylätään.

5.3 Yhteisön tuotannonalan myyntimääriä ja -hintoja koskeneen tieteellisen julkaisun vaikutus

- (93) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että tieteellinen julkaisu, jossa olleen tutkimuksen mukaan skottilainen lohi olisi hyvin saastunutta, on voinut aiheuttaa myyntimäärien merkittävää alenemista ja vaikuttaa kielteisesti yhteisön tuotannonalan myyntihintoihin tarkasteluajanjaksolla.
- (94) Tutkimuksen mukaan yhteisön tuottajien tuotanto ja kotimainen myynti samoin kuin viennin myyntimäärät kuitenkin kasvoivat tarkasteluajanjaksolla.
- (95) Tämän vuoksi ja tarkempien perustelujen puuttuessa väite on hylättävä.

5.4 Kuolleisuuden lisääntymisen vaikutus tuotantoon ja myyntimääriin

- (96) Yksi asianomainen osapuoli väitti toistamiseen, että kalojen tavanomaista korkeampi kuolleisuus Irlannissa ja tautien puhkeaminen Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa vuosina 2002 ja 2003 saattoivat vähentää yhteisön tuotannonalan tuotantoa ja myyntimääriä huomattavasti.

- (97) Tutkimus kuitenkin osoitti, että edellä kuvattu tilanne vaikutti vain muutamiin tiloihin, eikä sillä ollut havaittavaa vaikutusta myynti- ja tuotantolukuihin yhteisössä yleisesti, koska kyseessä olivat hyvin pienet määrät. Itse asiassa, kuten johdanto-osan 62 ja 65 kappaleessa selitetään, yhteisön tuotanto ja myyntimäärät kasvoivat vuosina 2002 ja 2003.
- (98) Tämän vuoksi ja tarkempien perustelujen puuttuessa väite on hylättävä.

5.5 Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

- (99) Edellä esitettyjen tosiasioiden ja päätelmien perusteella sekä näytön tai muiden syy-yhteyttä koskevien perustelujen huomautusten puuttuessa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 90–111 kappaleessa tältä osin esitetyt päätelmät vahvistetaan.

6. YHTEISÖN ETU

6.1 Alustavat huomiot

- (100) Muistutettakoon, että yhteisön edun tarkastelu perustui alustavassa vaiheessa vähäiseen määrään yhteistyössä toimivia jalostajia (käyttäjiä). Komissio jatkoi siitä syystä yhteisön edun tutkimista kannustamalla jalostajia (käyttäjiä) antamaan lisää merkityksellisiä vastauksia kyselylomakkeisiin, teemmällä lisätutkimuksia paikalla johdanto-osan 7 kappaleessa mainittujen käyttäjien ja käyttäjäjärjestöjen tiloissa ja keräämällä lisätietoja.
- (101) Lisäksi asianomaisilta osapuolilta, erityisesti jalostajilta ja jalostajien järjestöiltä, saatiin alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen useita väitteitä, joita oli tarkasteltava erityisesti sen suhteen, miten toimenpiteet vaikuttavat niiden toimintaan, ja millainen on toimenpiteen laji.
- (102) Todettakoon myös, että reaktiot komission ilmoitukseen, jonka mukaan väliaikainen tulli aiotaan muuttaa vaihtelevana tullina käyttöön otettavaksi vähimmäistuontihinnaksi, olivat pääsääntöisesti myönteisiä.

6.2 Yhteisön tuotannonalan etu

- (103) Joidenkin asianomaisten osapuolten väitteen mukaan yhteisön tuotannonalan alhaisen työllisyyden ja käyttäjäteollisuuden korkean työllisyyden vuoksi yhteisön tuotannonalan tukemiseen on olemassa muita keinoja kuin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto.
- (104) Tältä osin todettakoon, että mahdollisilla vaihtoehdoilla ja polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä on erilainen oikeudellinen tausta ja eri käyttötarkoitukset. On syytä muistaa, että yhteisön tuotannonala on kärsinyt Norjasta alhaisin hinnoin tapahtuvasta viljelyn lohien tuonnista. Ottaen huomioon yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon luonne todetaan, että yhteisön tuotannonalan tilanne väistämättä heikkenisi entisestään ilman polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden toteuttamista. Polkumyynnitoimenpiteiden toteuttamatta jättäminen aiheuttaisi todennäköisesti lisää vahinkoa ja keskipitkällä aikavälillä mahdollisesti yhteisön tuotannonalan toiminnan loppumisen, kun otetaan huomioon syntyneet tappiot tarkasteluajanjaksolla. Sen vuoksi todetaan tutkimusajanjaksosta tehtyjen päätelmien perusteella, että yhteisön tuotannonala olisi vaarassa, jollei polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin alhaisia hintoja korjata. Koska vahingollisen polkumyynnin olemassaolo on todettu, oikea toimintatapa on polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto, eivätkä muut keinot näin tule kysymykseen.
- (105) Jos polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä ei oteta käyttöön, suurten Norjasta yhteisön markkinoille polkumyynnillä tuotavien lohimmärien uhka kasvaa. Tilanne ei takaa yhteisön lohenviljelijöille kaivatua pitkän aikavälin vakautta, joka tarvitaan nykyisestä polkumyynnistä elpymiseen, vaan vaarantaa kaikki yhteisön tuotannonalan tähän asti tekemät rakenneuudistukset. Lukuosat tilat EU:ssa ovat viime vuosina lopettaneet toimintansa, ja yhteisön teollisuudenalan katsotaankin keskipitkällä aikavälillä voivan kadota, jollei vahingollisen polkumyynnin poistavia toimenpiteitä toteuteta.

- (106) Jos lopulliset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet toteutetaan, ne palauttaisivat hyvän kauppatavan edellytykset ja antaisivat yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden hyödyntää viime vuosien rakenneuudistukset. Tällöin yhteisön tuotannonala kykenee säilymään elinkykyisenä laadukkaan viljellyn lohen tuottajana ja todennäköisesti laajentamaan toimintaansa. Erityisesti odotetaan, että yhteisön tuotannonalan tilanne palaa kannattavaksi kuten vuonna 2001. Kun otetaan huomioon toimintansa tarkasteluajanjaksolla lopettamaan joutuneiden tilojen kapasiteetti, ei ole mahdotonta, että yhteisön tuotannonala voisi kaksinkertaistaa markkinaosuutensa.
- (107) Yhteisön tuotannonalan elinkelpoisuudella on monia myönteisiä vaikutuksia lohen käyttäjille ja kuluttajille. Yhteisön tuotannonalan tarjoamat korkealaatuiset tuotteet ovat edelleen kaikkien käyttäjien ja kuluttajien saatavilla. Lisäksi on kohtuullista olettaa, että rakenneuudistuksen ja kasvaneen markkinaosuuden turvin yhteisön tuotannonala kykenee myös paremmin kontrolloimaan kustannuksiaan ja mittakaavaetujaan, mitä se ei ole voinut tehdä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin paineessa. Tästä seuraa yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen vahvistuminen, tehokkaampi kilpailu ja vakaat lohen hinnat kaikkien yhteisön markkinoiden osapuolten eduksi.
- (108) Lopuksi olisi muistettava, että useat yhteisön tuottajat ovat sijoittautuneet EU:n syrjäisille maaseutu-alueille, jossa lohen tuotantoon suoraan ja välillisesti liittyvät työpaikat ovat erittäin tärkeitä paikallisyhteisöille. Nämä työpaikat todennäköisesti katoavat, jos yhteisön tuotannonalaa ei suojata alhaisin polkumyynnihinnoin Norjasta tulevalta tuonnilta. Jos taas toimenpiteet toteutetaan, yhteisön tuotannonalan tilanteen edellä esitetyn mukaisen paranemisen myötä työpaikkojen määrän voidaan odottaa lisääntyvän.
- (109) Koska muita yhteisön tuotannonalan etua koskevia huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 113–116 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

6.3 Etuyhteydettömien tuojien ja jalostajien (käyttäjien) etu

- (110) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen ja johdanto-osan 100 kappaleessa mainitun jatkotutkimuksen jälkeen, viljellyn lohen jalostajat esittivät useita väitteitä. Jatkotutkimuksen seurauksena tuojien ja jalostajien yhteistyö tutkimuksessa lisääntyi hieman. Menettelyn lopullisessa vaiheessa merkityksellisiä vastauksia antaneiden yritysten osuus on nyt noin 18 prosenttia kaikesta Norjasta tulevasta tuonnista tutkimusajanjaksolla ja noin 11 prosenttia kulutuksesta (vastaavat luvut alustavassa vaiheessa olivat 9 prosenttia ja 6 prosenttia).
- (111) Tuojat ja jalostajat (käyttäjät) olivat sitä mieltä, että arvoituli nostaisi niiden kustannuksia, alentaisi niiden myyntiä ja kannattavuutta ja saattaisi johtaa työpaikkojen menetykseen ja jopa toiminnan siirtämiseen muualle. Ne väittivät myös, että työllisyys on kalanjalostusalalla huomattavasti korkeampi kuin kalanviljelyalalla, joka kuitenkin eräissä tapauksissa tarjoaa työmahdollisuuksia työttömyydestä kärsivillä alueilla. Jalostajat myös painottivat kuluttajien ja kauppiaiden tarvetta saada hyvälaatuista viljeltyä lohta halpaan hintaan. Yleisesti ne kuitenkin pitivät vähimmäistuontihintaa parempana toimenpiteenä kuin arvoitulia.
- (112) Lohen savustuksessa tai muunlaisessa jalostuksessa pääkustannukset aiheutuvat lohen hankinnasta ja työllistämisestä. Jatkotutkimuksen yhteydessä komissiolle on esitetty useissa tutkimuksissa tai huomautuksissa erilaisia lukuja työllisyydestä. Näillä tutkimuksilla ja huomautuksilla on vain vähän käyttöä tässä tutkimuksessa. Tältä osin on mainittava, että esitetyt tutkimukset koskevat muuta kuin tutkimusajanjaksoa, eivät täysin vastaa tarkasteltavana olevaa tuotetta ja niissä käytetään osittain eri parametrejä, jotka eivät liity tähän tutkimukseen. Tästä syystä komissio teki myös tarkastuskäyntejä asianomaisissa järjestöissä. Kaikkien kerättyjen tietojen perusteella yhteisön lohenjalostusala työllistää tarkimman arvion mukaan suoraan noin 7 500 henkilöä.

- (113) Jatkotutkimuksen jälkeen todettiin, että viljellyn lohien osuus jalostajien kokonaiskustannuksista on noin 48–54 prosenttia ja palkkojen noin 6–12 prosenttia. Tavanomaisissa markkinaolosuhteissa (kun raaka-aineen hinta on kohtuullinen ja vähittäishinta hyvä) jalostajien toiminnastaan saama voitto on 5–12 prosenttia. Yhteistyössä toimineet jalostajat, jotka antoivat tietoja kannattavuudesta, vahvistivat tämän. Jatkotutkimuksen mukaan voitot voivat hyvinä aikoina olla jopa suuremmat. Jakeluketjun loppupäässä vähittäismyyjät voivat odottaa 6–11 prosentin voittomarginaalia.
- (114) Käyttäjäteollisuuden huolenaiheet ovat perusteltuja, sillä ne pelkäävät ehdotettujen toimenpiteiden vaikuttavan kustannuksiinsa kannattavuutta vähentävästi. Näissä olosuhteissa ja ehdotettu vähimmäistuontihinta huomioon ottaen vaikutukset käyttäjien kustannuksiin jäävät kuitenkin pieniksi tai olemattomiksi.
- (115) Parhaassa tapauksessa markkinaolosuhteet säilyvät sellaisina kuin ne ovat nyt, eli hinnat pysyvät selvästi vähimmäistuontihintaa korkeampina. Tällöin vähimmäistuontihinta ei vaikuta mitenkään käyttäjien kustannuksiin. Jos tuonnin hinta on CIF yhteisön rajalla -tasolla vähintään vähimmäistuontihinnan suuruinen, tullia ei kanneta.
- (116) Pahimmassa tapauksessa käyttäjien raaka-ainekustannukset vahvistetaan toimenpiteiden toteuttamisen jälkeen vähimmäistuontihinnan tasolle, joka vastaa tuottajille tosiasiallisesti aiheutuneita kustannuksia ja kohtuullista voittoa tuotteen yhteisön markkinoille suuntautuvista toimituksista. Vaikka tilanne ei olekaan nykyisten markkinaolosuhteiden mukainen, tällaisessa tapauksessa ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että polkumyynnitulleilla olisi kielteinen vaikutus tuottajiin ja jalostajiin, koska mahdolliset tullit olisi maksettava heti tuontihetkellä tuontihinnan suuruudesta riippumatta. Tässä yhteydessä kuitenkin muistutetaan, että ehdotettu toimenpide on vähimmäistuontihinta, joka on pohjahinta, jonka tehtävänä on ainoastaan varmistaa, että yhteisön tuottajat voivat alhaisemman tullen säännön mukaisesti myydä lohensa yhteisössä hinnalla, joka kattaa niiden kustannukset ja mahdollistaa voittomarginaalin, jonka ne voisivat tavanomaisesti olettaa saavansa ilman polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia. Tulli kannetaan vain mahdollisissa poikkeustapauksissa, kun norjalaisen tuonnin vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -hintaa jää alle vähimmäistuontihinnan, ja silloinkin vain tuontihinnan ja vähimmäistuontihinnan erotuksen suuruisena. Lisäksi lohimarkkinat toimivat kokonaisuudessaan terveen kilpailun mukaisesti aina tuotannosta lähtien kuluttajille tapahtuvaan toimitukseen saakka. Näissä olosuhteissa kustannukset näkyvät asianmukaisesti myyntihinnoissa jakeluketjun kaikissa vaiheissa. Käyttäjät voivat myös odottaa EU:n ja muiden kolmansien maiden hankintalähteiden lisääntyvän, kun markkinat ovat toipuneet vahingollisesta polkumyynnistä. Kun kaikki toimijat markkinoilla nauttivat terveen kilpailun ohjaamista markkinaolosuhteista, eri hankintalähteistä on saatavilla mahdollisimman laaja tuote- ja laatuvalikoima. Hintojen vahvistamisella markkinasignaalien mukaan pitäisi olla myönteinen vaikutus tuotanto- ja jakeluketjuihin, niin että hinnat ja kustannukset ovat vakaampia ja paremmin ennakoitavissa.
- (117) Jos toimenpiteitä ei toteuteta vaan norjalaisten vientihintojen sallitaan laskevan aiemmalle polkumyynnitasolle, käyttäjät voisivat hyötyä epäterveistä polkumyynthinnoista jonkin aikaa. Markkinat eivät kuitenkaan enää kestä tällaista tilannetta. Lohien hinnat laskevat alle tuottajille yhteisön markkinoille toimittamisesta aiheutuvien kustannusten. Jos polkumyynnin sallitaan jatkuvan, noin 60 prosenttia yhteisön kulutuksesta kattava norjalainen tuonti estää viennin muista kuin polkumyyntiä harjoittavista kolmansista maista. Käyttäjille ei jää vaihtoehtoisten hankintojen ja laadun varaa. Se, että hintoja ei vahvisteta markkinasignaalien mukaan, johtaa hintojen epävakauteen ja vaikuttaa kielteisesti kuluttajille myytävään lopputuotteeseen. Tämä voi lopulta vaikuttaa jalostajien kannattavuuteen.
- (118) Tästä syystä vähimmäistuontihinnan käyttöönotto vaikuttaa vain vähän tuojien ja jalostajien kustannuksiin. Jos markkinahinnat pysyvät vähimmäistuontihintaa korkeampina, tällä ei ole mitään taloudellista vaikutusta. Toisaalta katsotaan, että tällaiset markkinaolosuhteet myös estävät mahdolliset toimintojen uudelleensijoitukset, koska jalostetun lohien tuontitullit ovat korkeat. Tästä syystä yhteisön jalostusteollisuuden raaka-aineen hankintamahdollisuudet lienevät edelleen riittävät.

- (119) Kuten johdanto-osan 140 kappaleessa todetaan, komissio seuraa viljelyn lohen markkinoiden kehitystä yhteisössä. Jos seurannassa saadaan alustavaa näyttöä, jonka mukaan voimassa oleva toimenpide ei enää ole tarpeen tai riittävä vahingollisen polkumyynnin torjumiseksi, komissio voi harkita tarkastelun vireillepanoa perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja suorittaa tutkimuksen nopeasti. Näin komissio voi reagoida nopeasti, jos markkinahinnat laskevat pitemmäksi aikaa vähimmäistuontihintaa alhaisemmiksi.
- (120) Työllisyyden määrästä tulevaisuudessa on käyty keskustelua asianomaisten osapuolten kanssa. Samoin kuin toimenpiteiden kustannusvaikutusten suhteen, Norjasta polkumyynnillä tulevan lohituonnin vastaisten toimenpiteiden vaikutuksen alan työllisyyteen uskotaan näytön mukaan olevan pienen.
- (121) Jatkotutkimus vahvisti, että vähimmäistuontihinta ehdotetulla tasolla on tarkoituksenmukaisin toimenpide (ks. johdanto-osan 128 kappale). Sen vuoksi katsotaan, että tuojille/jalostajille/käyttäjille mahdollisesti aiheutuvat kielteiset vaikutukset eivät vähimmäistuontihintaa sovellettaessa ole suurempia kuin yhteisön tuottajille polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä odotettavissa olevat hyödyt ja että toteutettavat toimenpiteet ovat mahdollisimman vähäisiä, mutta kuitenkin sellaiset, mitä tarvitaan aiheutuneen vakavan vahingon korjaamiseksi ja sen estämiseksi, että yhteisön tuotannonalan tilanne heikkenisi entisestään. Lisäksi olisi huomattava, että erillisiä hankintalähteitä on olemassa muissa kolmansissa maissa.
- (122) Koska muita etuyhteydettömien tuojien ja jalostajien (käyttäjien) etua koskevia huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 128 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

6.4 Norjalaisiin tuottajiin/tuojiiin etuyhteydessä olevien EY:n smoltin ja rehun tuottajien, tavarantoimittajien ja tuottajien etu

- (123) Koska muita norjalaisiin tuottajiin/tuojiiin etuyhteydessä olevien EY:n smoltin ja rehun tuottajien, tavarantoimittajien ja tuottajien etua koskevia merkittäviä huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 117–121 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

6.5 Kuluttajien etu

- (124) Koska tarkasteltavana oleva tuote on kulutustavara, komissio ilmoitti eri kuluttajajärjestöille tutkimuksen vireillepanosta. Yksi osapuoli vastasi, että lohen terveellisyys on laajasti tunnustettu seikka ja että hinnan keinotekoinen korottaminen vaikeuttaisi kuluttajan mahdollisuuksia tehdä ravitsemuksellisesti hyviä valintoja. Huolta kannettiin myös siitä, että mahdollinen hintojennousu tekisi viljellystä lohesta liian kalliin ja tukahduttaisi markkinoiden kasvun jäsenvaltioissa, joiden bruttokansantuote (BKT) on keskimääräistä alempi.
- (125) Todettiin, että jos polkumyynnin vastaiset toimenpiteet toteutetaan, talouden toimijoilla on edelleen mahdollisuudet tuoda tuotetta rajattomia määriä hyvän kauppatavan mukaisin hinnoin. Koska tilalta lähtevän kokonaisen kalan hinnan ja jalostettujen lohituotteiden vähittäishinnan väliset marginaalit ovat suuret, toimenpiteillä ei katsota olevan merkittävää vaikutusta vähittäishintoihin, koska hinnan korotukset eivät todennäköisesti siirry kokonaisuudessaan, jos lainkaan, kuluttajille. Jos markkinahinnat pysyvät vähimmäistuontihintaa korkeampina, tällä ei ole itse asiassa mitään vaikutusta. Kuluttajien kannalta vaikutukset jäävät pahimmassakin tapauksessa hyvin pieniksi. Lisäksi tappiollisia hintatasoja ei luultavasti voida jatkaa keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Tällä perusteella polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä ei uskota olevan merkittäviä kielteisiä seurauksia kuluttajille.

6.6 Yhteisön etua koskevat päätelmät

- (126) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa tehdyt päätelmät ja eri osapuolten esittämät huomautukset sekä jatkotutkimuksen tulokset huomioon ottaen päätellään, ettei ole pakottavia syitä olla ottamatta käyttöön Norjasta peräisin olevan viljelyn lohen polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia koskevia lopullisia polkumyymntitoimenpiteitä. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 131 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan siis vahvistaa.

7. LOPULLISET POLKUMYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET

7.1 Lopullisten toimenpiteiden laji

- (127) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskevat lopulliset päätelmät huomioon ottaen olisi otettava käyttöön polkumyynnin vastaiset toimenpiteet, jotta polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista ei aiheutuisi yhteisön tuotannonalalle enää enempää vahinkoa. Huomioon on otettu todetut polkumyymntimarginaalit sekä yhteisön tuotannonalalle aiheutuvan vahingon poistamiseksi tarvittavat tullin määrät. Kaikkien vahinkomarginaalien todettiin ylittävän 2,0 prosenttia, eikä niitä siksi voitu pitää vähimmäistasoisina. Keskimääräisen painotetun vahinkomarginaalin, joka jäi alle keskimääräisen painotetun polkumyymntimarginaalin, todettiin olevan 14,6 prosenttia.
- (128) Tämän muutosasetuksen perusteena olevien tosiasioiden ilmoittamisen jälkeen jotkut asianomaiset osapuolet kuitenkin nimenomaisesti vastustivat arvotullia ja pitivät vähimmäistuontihinnan käyttöönottoa hyvänä ratkaisuna. Tästä syystä ja saatujen huomautusten sekä jatkotutkimuksen päätelmien perusteella sopivaksi toimenpiteen lajiksi vahvistetaan vähimmäistuontihinta.

7.2 Vahingon korjaava taso

- (129) Perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti lopullinen tulli on vahvistettava polkumyynti- tai vahinkomarginaalin tasolle riippuen siitä, kumpi on alhaisempi. Säännön noudattamiseksi vahvistettiin vahinkoa aiheuttamaton vähimmäistuontihinta. Menetelmän tarkistamiseksi laskettiin normaaliarvon perusteella myös yrityskohtaiset vähimmäistuontihinnat ilman polkumyyntiä, jotka mukautettiin vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan. Näitä verrattiin vahinkoa aiheuttamattomaan vähimmäistuontihintaan, joka laskettiin johdanto-osan 131 kappaleessa vahvistettua menettelyä noudattaen. Vahinkoa aiheuttamattoman vähimmäistuontihinnan todettiin kaikissa tapauksissa olevan alhaisempi kuin vähimmäistuontihinta ilman polkumyyntiä.
- (130) Laskettaessa vähimmäistuontihintaa ilman polkumyyntiä Norjan kruunut oli muunnettava euroiksi. Alustavassa vaiheessa komissio käytti muuntamiseen kolmen vuoden keskimääräistä valuuttakurssia. Useat yritykset väittivät, että muuntamiseen olisi käytettävä tutkimusajanjakson valuuttakurssia. Tähän väitteeseen komissio vastaa jälleen, että lohen keskimääräinen tuotantoaika on kolme vuotta. Koska useat normaaliarvoon sisällytetyt merkittävät kustannukset aiheutuvat tällä tuotantoajalla, komissio pitää kolmen vuoden keskimääräisiä kursseja sopivina laskettaessa vähimmäistuontihintaa ilman polkumyyntiä. Tästä syystä vaatimus hylätään.
- (131) Jatkotutkimuksen tulokset oli otettava huomioon vahingollisen polkumyynnin vaikutusten poistamiseen tarvittavaa vahinkoa aiheuttamatonta hintaa määritettäessä. Vahingollisen polkumyynnin vaikutukset poistavan tullin määrää laskettaessa katsottiin, että toimenpiteiden olisi oltava sellaisia, että yhteisön tuotannonala voisi niiden ansiosta kattaa tuotantokustannuksensa ja saada sellaisen kokonaismyyntivoiton (ennen veroja), joka voitaisiin kohtuudella saada kyseisellä tuotannonalalla myydessä samankaltaista tuotetta yhteisön markkinoilla tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta. Tämän perusteella yhteisön tuotannonalalle laskettiin samankaltaisen tuotteen vahinkoa aiheuttamaton hinta. Vahinkoa aiheuttamaton hinta saatiin lisäämällä voittomarginaali (8 prosenttia liikevaihdosta) tuotantokustannuksiin. Tuotantokustannukset ristiintarkastettiin siten, että perusteeksi otettiin otokseen valitun yhteisön tuotannonalan keskimääräinen yksikkömyyntihinta tutkimusajanjaksolla (2,77 euroa/kg) ja keskimääräinen tappio (5 prosenttia). Kahdeksan prosentin voittomarginaali vahvistettiin vuonna 2001 saadun voiton perusteella (ks. taulukko 3), ja se on ehdoton vähimmäisarvo, jonka yhteisön tuotannonalan voidaan odottaa saavuttavan ilman vahingollista polkumyyntiä.

- (132) Viljeltyä lohta pidetään yleisesti kaupan eri esittämismuodoissa (perattuina, päineen; perattuina, päät poistettu; kokonaisina kalafileinä; muina fileinä tai fileepaloina). Tästä syystä kaikille esittämismuodoille oli vahvistettava vahinkoa aiheuttamaton vähimmäistuontihinta, jotta se sisältää valmistuksesta aiheutuneet lisäkustannukset. Tältä osin eri vähimmäistuontihinnat perustuvat tämän tutkimuksen päätelmiin. Ne on pääosin saatu muuntokertoimilla, jotka ovat neuvoston asetuksessa (EY) N:o 772/1999⁽¹⁾ ja joita on myös käytetty tässä tutkimuksessa. Kokonaisten kalafileiden ja paloiteltujen fileiden osalta otettiin huomioon jalostuskustannukset.
- (133) Jos tuonnin hinta on CIF yhteisön rajalla -tasolla vähintään vahvistetun vähimmäistuontihinnan suuruinen, tullia ei kanneta. Jos tuonnin hinnat ovat alhaisemmat, tosiasiallisen hinnan ja vahvistetun vähimmäistuontihinnan ero on maksettava. Koska vähimmäistuontihintaan tai sitä kalliimmalla tapahtuva tuonti Norjasta poistaa vahingollisen polkumyynnin vaikutukset, vähimmäistuontihintaa on aiheellista soveltaa kaikkeen Norjasta tulevaan tuontiin lukuun ottamatta yhtä yritystä, jonka polkumyynnimarginaalin todettiin johdanto-osan 33 kappaleessa esitetyn mukaisesti olevan alle vähimmäistason.

8. VÄLIAIKAISEN TULLIN LOPULLINEN KANTAMINEN

- (134) Koska vientiä harjoittavien norjalaistuottajien osalta todetut polkumyynnimarginaalit ovat korkeat ja yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko on merkittävä, katsotaan tarpeelliseksi kantaa lopullisesti väliaikaista tullia koskevalla asetuksella, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1010/2005, käyttöön otettujen väliaikaisten polkumyöntullien vakuutena olevat määrät käyttöön otettavien lopullisten tullien suuruusina. Mikäli lopulliset tullit ovat alhaisemmat kuin väliaikaiset tullit, vain lopullisia tulleja vastaavat vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisesti.
- (135) Komission asetuksella (EY) N:o 628/2005 käyttöön otetut väliaikaiset polkumyöntullit, jotka olivat 6,8–24,5 prosentin arvotulleja tuontitavaroiden osalta ja joita sovellettiin 27 päivästä huhtikuuta 2005 4 päivään heinäkuuta 2005, kuitenkin vapautetaan. Arvotullin kantaminen olisi suhteetonta vahingollisen polkumyynnin poistamiseksi, koska markkinahinnat olivat tänä aikana huomattavasti korkeammat kuin vähimmäistuontihinta, joka vahvistettiin täysin uusille markkinoille, joiden kehitystä ei voitu arvioida. Määrät, jotka ovat väliaikaisen tullin vakuutena Norjasta peräisin olevan viljellyn lohen tuontia koskevan komission asetuksen (EY) N:o 1010/2005 nojalla, kannetaan lopullisesti ottaen huomioon lopullisesti käyttöön otettu vähimmäistuontihinta. Määrät, jotka ovat lopullisen tullin ylittävät väliaikaisen tullin vakuutena Norjasta peräisin olevan viljellyn lohen tuontia koskevan asetuksen (EY) N:o 1010/2005 nojalla ja jotka ylittävät lopullisen tullin, vapautetaan.

9. VÄHIMMÄISTUONTIHINNAN TÄYTÄNTÖÖNPANOKELPOISUUS

- (136) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen esitettiin, että vähimmäistuontihinta saattaa olla vaikeampi panna täytäntöön ja johtaa tullausarvon virheellisen ilmoittamisen lisääntymiseen enemmän kuin muut toimenpidelajit. Sen perusteella, että joitakin merkkejä löytyikin siitä, että vähimmäistuontihintaa on kierretty sen jälkeen, kun se otettiin käyttöön 1 päivänä heinäkuuta 2005, ja että tällä alalla on olemassa mahdollisuus korvaaviin järjestelyihin, on tarpeen ottaa käyttöön kaksinkertainen toimenpidejärjestelmä. Kaksinkertaisen järjestelmän muodostavat vähimmäistuontihinta (katso johdanto-osan 129–133 kappale) ja kiinteämääräinen tulli. Perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti kiinteämääräinen tulli laskettiin keskimääräisen painotetun vahinkomarginaalin perusteella, koska se oli alhaisempi kuin keskimääräinen painotettu polkumyynnimarginaali. Vähimmäistuontihinnan tosiasiallisen noudattamisen varmistamiseksi tuojille olisi tehtävä selväksi, että liiketoimista kannetaan kiinteämääräinen tulli takautuvasti, jos tuonnin jälkeisessä tarkistuksessa todetaan, että i) vapaasti yhteisön rajalla -nettohinta, jonka ensimmäinen riippumaton asiakas yhteisössä on tosiasiallisesti maksanut, jäljempänä 'tuonnin jälkeinen hinta', on alhaisempi kuin tulli-ilmoituksen mukainen vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinta, ja ii) tuonnin jälkeinen hinta on alhaisempi kuin vähimmäistuontihinta, jollei kiinteämääräinen tulli yhdessä tuonnin jälkeisen hinnan kanssa johda määrään (tosiasiallisesti maksettu hinta ja kiinteämääräinen tulli yhteenlaskettuina), joka jää alhaisemmaksi kuin vähimmäistuontihinta. Tällöin kannetaan vähimmäistuontihinnan ja tuonnin jälkeisen hinnan erotuksen suuruinen tulli. Tulliviranomaisten on ilmoitettava komissiolle aina, jos merkkejä virheellisistä ilmoituksista todetaan.

⁽¹⁾ EYVL L 101, 16.4.1999, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 321/2003 (EUVL L 47, 21.2.2003, s. 3).

- (137) Tämän perusteella ja ottaakseen huomioon esitetyt huolenaiheet komissio aikoo ottaa käyttöön kolme erityistä pilaria, joilla varmistetaan, että toimenpiteet säilyvät merkityksellisinä ja että niitä noudatetaan täysimääräisesti. Ensinnä viitataan yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 2913/92 ⁽¹⁾, muun muassa sen 78 artiklaan, jonka mukaan tulliviranomaiset voivat tarkastaa kyseisten tavaroiden tuontia tai vientiä taikka näihin tavaroihin myöhemmin kohdistettavia kaupallisia toimia koskevat kaupalliset asiakirjat ja tiedot. Nämä tarkastukset voidaan suorittaa tavaranhaltijan tiloissa, ammattitoiminnan harjoittajana suoraan tai välillisesti mainituissa toimissa osallisena olevan henkilön tiloissa taikka muun mainittuja asiakirjoja ja tietoja ammattitoimintaansa varten hallussaan pitävän henkilön tiloissa. Tulliviranomaiset voivat myös tarkastaa tavarat.
- (138) Toiseksi, parhaan mahdollisen suojan saamiseksi toimenpiteiden absorptiolta erityisesti etuyhteydessä olevien yritysten välillä, yhteisön toimielimet ilmoittavat aikomuksestaan panna välittömästi vireille perusasetuksen 12 artiklan 1 kohdan mukaisen tarkastelun ja velvoittaa tuonnin kirjaamisen perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti, jos tällaisista käytänteistä saadaan näyttöä.
- (139) Yhteisön toimielimet käyttävät muun muassa kansallisten tulliviranomaisten antamia tuonnin valvontatietoja ja jäsenvaltioiden perusasetuksen 14 artiklan 6 kohdan mukaisesti antamia tietoja.
- (140) Lopuksi komissio seuraa viljellyn lohien markkinoiden kehitystä yhteisössä. Jos seurannassa saadaan alustavaa näyttöä, jonka mukaan voimassa oleva toimenpide ei enää ole tarpeen tai riittävä vahingollisen polkumyynnin torjumiseksi, komissio voi harkita tarkastelun vireillepanoa perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja suorittaa tutkimuksen nopeasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyöntitulli, jota sovelletaan tuotaessa Norjasta peräisin olevaa viljeltyä lohia (muuta kuin luonnonlohia), joka voi olla fileinä, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty ja joka luokitellaan CN-koodeihin ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00, ex 0304 10 13 ja ex 0304 20 13, jäljempänä 'viljelty lohi'.

2. Luonnonlohesta ei kanneta lopullista polkumyöntitullia. Tässä asetuksessa luonnonlohella tarkoitetaan lohia, jonka osalta vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan tulli-ilmoituksen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että asianomaisten osapuolten toimittamien asiaa koskevien asiakirjojen perusteella lohi on pyydetty merellä, kun kyseessä on merilohi tai Tyynenmeren lohi, tai joessa, kun kyseessä on tonavanjokinieriä.

3. Nordlaks Oppdrett AS:n osalta sovellettava lopullinen polkumyöntitulli on seuraava:

Yritys	Lopullinen tulli	Taric-lisäkoodi
Nordlaks Oppdrett AS, Boks 224, N-8455 Stokmarknes, Norja	0,0 %	A707

4. Kaikkien muiden yritysten osalta (Taric-lisäkoodi A999) lopullisen polkumyöntitullin määrä on 5 kohdassa vahvistetun vähimmäistuontihinnan ja vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan välinen erotus, jos jälkimmäinen on alhaisempi kuin edellinen. Tullia ei kanneta, jos vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinta on yhtä suuri tai suurempi kuin vastaava 5 kohdassa vahvistettu vähimmäistuontihinta.

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 648/2005 (EUVL L 117, 4.5.2005, s. 13).

5. Edellä olevan 4 kohdan soveltamiseksi sovelletaan jäljempänä olevan taulukon sarakkeessa 2 vahvistettua vähimmäistuontihintaa. Jos tuonnin jälkeisessä tarkistuksessa todetaan, että ensimmäisen yhteisössä sijaitsevan riippumattoman asiakkaan maksama yhteisön rajalla -nettohinta, jäljempänä 'tuonnin jälkeinen hinta', on alhaisempi kuin tulli-ilmoituksen mukainen vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinta ja tuonnin jälkeinen hinta on alhaisempi kuin vähimmäistuontihinta, sovelletaan jäljempänä olevan taulukon sarakkeessa 3 vahvistettua kiinteämääräistä polkumyöntitullia, jollei sarakkeessa 3 vahvistettu kiinteämääräinen tulli yhdessä tuonnin jälkeisen hinnan kanssa johda määrään (tosiasiallisesti maksettu hinta ja kiinteämääräinen tulli yhteenlaskettuina), joka jää alhaisemmaksi kuin jäljempänä olevan taulukon sarakkeessa 2 vahvistettu vähimmäistuontihinta. Tällöin kannetaan jäljempänä olevan taulukon sarakkeessa 2 vahvistetun vähimmäistuontihinnan ja tuonnin jälkeisen hinnan erotuksen suuruinen tulli. Kun kiinteämääräinen polkumyöntitulli kannetaan takautuvasti, siitä vähennetään mahdollisesti aiemmin maksetut polkumyöntitullit vähimmäistuontihinnan perusteella laskettuna.

Viljellyn lohien esittämisuoto	Vähimmäistuontihinta euroa/kg (tuotteen nettopaino)	Tulli euroa/kg (tuotteen nettopaino)	Taric-koodi
Kokonainen kala, tuore, jäädytetty tai jäädytetty	2,80	0,40	0302 12 00 12, 0302 12 00 33, 0302 12 00 93, 0303 11 00 93, 0303 19 00 93, 0303 22 00 12, 0303 22 00 83
Perattuna, päineen, tuoreena, jäädytettynä tai jäädytettynä	3,11	0,45	0302 12 00 13, 0302 12 00 34, 0302 12 00 94, 0303 11 00 94, 0303 19 00 94, 0303 22 00 13, 0303 22 00 84
Muut (mukaan luettuna perattuna, päät poistettu) tuoreena, jäädytettynä tai jäädytettynä	3,49	0,50	0302 12 00 15, 0302 12 00 36, 0302 12 00 96, 0303 11 00 18, 0303 11 00 96, 0303 19 00 18, 0303 19 00 96, 0303 22 00 15, 0303 22 00 86
Kokonaiset kalafileet ja paloitetut fileet, jotka painavat kukin enemmän kuin 300 g, tuoreena, jäädytettynä tai jäädytettynä	5,01	0,73	0304 10 13 13, 0304 10 13 94, 0304 20 13 13, 0304 20 13 94
Kokonaiset kalafileet ja paloitetut fileet, jotka painavat kukin enintään 300 g, tuoreena, jäädytettynä tai jäädytettynä	6,40	0,93	0304 10 13 14, 0304 10 13 95, 0304 20 13 14, 0304 20 13 95
Muut kokonaiset kalafileet ja paloitetut fileet, jotka painavat kukin enintään 300 g, tuoreena, jäädytettynä tai jäädytettynä	7,73	1,12	0304 10 13 15, 0304 10 13 96, 0304 20 13 15, 0304 20 13 96

6. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁽¹⁾ 145 artiklan mukaisesti, polkumyöntitullia, joka lasketaan edellä olevan 4 ja 5 kohdan perusteella, alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

⁽¹⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 883/2005 (EUVL L 148, 11.6.2005, s. 5).

7. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Vapautetaan määrät, jotka ovat väliaikaisen tullin vakuutena komission asetuksen (EY) N:o 628/2005 nojalla ennen Norjasta peräisin olevan viljelyn lohien tuontia koskevan komission asetuksen (EY) N:o 1010/2005 voimaantuloa.

Kannetaan lopullisesti määrät, jotka ovat väliaikaisen tullin vakuutena Norjasta peräisin olevan viljelyn lohien tuontia koskevan komission asetuksen (EY) N:o 1010/2005 nojalla, seuraavia sääntöjä noudattaen:

- a) lopullisen polkumyöntitullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan;
- b) jos lopulliset tullit ovat korkeammat kuin väliaikaiset tullit, vain väliaikaisia tulleja vastaavat vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisesti.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä tammikuuta 2006.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

U. PLASSNIK

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 86/2006,
annettu 19 päivänä tammikuuta 2006,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroituksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä tammikuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2006.

Komission puolesta

J. L. DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 386/2005 (EUVL L 62, 9.3.2005, s. 3).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 19 päivänä tammikuuta 2006 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	100,8
	204	67,7
	212	95,5
	624	115,6
	999	94,9
0707 00 05	052	160,9
	204	79,5
	999	120,2
0709 10 00	220	88,5
	999	88,5
0709 90 70	052	144,3
	204	148,7
	999	146,5
0805 10 20	052	45,9
	204	53,0
	212	48,3
	220	45,9
	624	45,3
	999	47,7
0805 20 10	052	74,2
	204	69,4
	999	71,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	67,5
	204	98,1
	400	87,5
	464	142,9
	624	73,0
	662	27,9
	999	82,8
	999	82,8
0805 50 10	052	50,9
	220	60,9
	999	55,9
0808 10 80	400	119,3
	404	104,9
	512	58,4
	720	66,5
	999	87,3
0808 20 50	400	84,9
	720	39,1
	999	62,0

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 750/2005 (EUVL L 126, 19.5.2005, s. 12) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 87/2006,**annettu 19 päivänä tammikuuta 2006,****pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta Kreikan interventioelimen hallussa olevan paddy- eli raakariisin myymiseksi sisämarkkinoilla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

2 artikla

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

1. Tarjousten jättämisen määräaika päättyy ensimmäisen osittaisen tarjouskilpailun osalta 1 päivänä helmikuuta 2006.

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1785/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 4 ja 5 kohdan,

2. Tarjousten jättämisen määräaika päättyy viimeisen osittaisen tarjouskilpailun osalta 29 päivänä maaliskuuta 2006.

sekä katsoo seuraavaa:

3. Tarjoukset on jätettävä seuraavalle Kreikan interventioelimelle:

(1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 75/91 ⁽²⁾ vahvistetaan menettelyt ja edellytykset interventioelinten hallussaan pitämien paddy- eli raakariisin myymiseksi.

OPEKEPE

Acharnon Street 241

GR-10446 Ateena

Puhelin: (30-210) 212 48 46 ja 212 47 88

Faksi (30-210) 212 47 91.

(2) Kreikan interventioelimen varastoissa on nykyään huomattavia määriä paddy- eli raakariisiä, ja varastointiaika on hyvin pitkä. Sen vuoksi on aiheellista avata pysyvä tarjouskilpailu kyseisen interventioelimen hallussa olevien noin 11 115 paddy- eli raakariisitonnin myymiseksi sisämarkkinoilla.

3 artikla

(3) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 75/91 19 artiklassa säädetään, Kreikan interventioelimen on ilmoitettava komissiolle viimeistään tarjousten jättämisen määräajan päättymistä seuraavan viikon tiistaina myytyjen erien määrät ja keskihinnat, jotka on tarvittaessa eriteltävä ryhmittäin.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kreikan interventioelimen on järjestettävä asetuksessa (ETY) N:o 75/91 säädetyn edellytyksin pysyvä tarjouskilpailu hallussaan olevien, tämän asetuksen liitteen mukaisten paddy- eli raakariisimäärien myymiseksi sisämarkkinoilla.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2006.

Komission puolesta

Mariann FISCHER BOEL

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 96.⁽²⁾ EYVL L 9, 12.1.1991, s. 15.

LIITE

Ryhmän nro	1	2	3
Määrä (noin)	3 658 t	5 859 t	1 598 t
Satovuodet	1999	2000	2002
Riisilajikkeet	kaikki	kaikki	lyhytjyväinen, keskipitkäjyväinen ja pitkäjyväinen A-riisi

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 88/2006,
annettu 19 päivänä tammikuuta 2006,
pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta Espanjan interventioelimen hallussa olevan paddy- eli raakariisin myymiseksi sisämarkkinoilla

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

2 artikla

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

1. Tarjousten jättämisen määräaika päättyy ensimmäisen osittaisen tarjouskilpailun osalta 1 päivänä helmikuuta 2006.

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1785/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 4 ja 5 kohdan,

2. Tarjousten jättämisen määräaika päättyy viimeisen osittaisen tarjouskilpailun osalta 29 päivänä maaliskuuta 2006.

sekä katsoo seuraavaa:

3. Tarjoukset on jätettävä seuraavalle Espanjan interventioelimelle:

(1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 75/91 ⁽²⁾ vahvistetaan menettelyt ja edellytykset interventioelinten hallussaan pitämän paddy- eli raakariisin myymiseksi.

Fondo Español de Garantía Agraria (FEGA)

Beneficencia 8

E-28004 Madrid

teleksi 23427 FEGA E

faksi (34) 915 21 98 32 ja (34) 915 22 43 87.

(2) Espanjan interventioelimen varastoissa on nykyään huomattavia määriä paddy- eli raakariisiä, ja varastointiaika on hyvin pitkä. Sen vuoksi on aiheellista avata pysyvä tarjouskilpailu kyseisen interventioelimen hallussa olevien noin 16 251 paddy- eli raakariisitonnin myymiseksi sisämarkkinoilla.

(3) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

3 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 75/91 19 artiklassa säädetään, Espanjan interventioelimen on ilmoitettava komissiolle viimeistään tarjousten jättämisen määräajan päättymistä seuraavan viikon tiistaina myytyjen erien määrät ja keskihinnat, jotka on tarvittaessa eriteltävä ryhmittäin.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Espanjan interventioelimen on järjestettävä asetuksessa (ETY) N:o 75/91 säädettyin edellytyksin pysyvä tarjouskilpailu hallussaan olevien, tämän asetuksen liitteen mukaisten paddy- eli raakariisimäärien myymiseksi sisämarkkinoilla.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2006.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 96.

⁽²⁾ EYVL L 9, 12.1.1991, s. 15.

LIITE

Ryhmän nro	1	2
Määrä (noin)	6 251 t	10 000 t
Satovuodet	2002	2003
Riisilajikkeet	kaikki	kaikki

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 89/2006,**annettu 19 päivänä tammikuuta 2006,****asetuksen (EY) N:o 2295/2003 muuttamisesta munien kaupan pitämisen yhteydessä käytettävien nimitysten osalta kanojen laiturille pääsyä koskevien rajoitusten tapauksessa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

(5) Siipikarjan laiturille pääsy voidaan rajoittaa yhteisön oikeuteen perustuvilla rajoituksilla, eläinlääkinnälliset rajoitukset mukaan luettuina, jotka on asetettu kansanterveyden ja eläinten terveyden suojelemiseksi.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tietyistä munien kaupan pitämisen vaatimuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1907/90 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja sen 10 artiklan 3 kohdan,

(6) Jos tuottaja ei pysty enää noudattamaan kaikkia asetuksen (EY) N:o 2295/2003 liitteessä III määriteltyjä tuotanto-olosuhteita, tuottajan on kuluttajan edun vuoksi lakattava käyttämästä tuotantotapaan liittyviä pakollisia merkintöjä.

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksessa (EY) N:o 2295/2003 ⁽²⁾ vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 1907/90 soveltamista koskevat säännöt.

(7) Olisi säädettävä siirtymäkaudesta, jonka aikana tuottajan on voitava käyttää edelleen tuotantotapaan liittyvää merkintää ("ulkokanojen munat"), jotta voidaan ottaa huomioon rajoituksista mahdollisesti johtuvat taloudelliset vaikutukset sekä se tosiseikka, että koko tuotantoala tarvitsee kohtuullisen mukautumisajan erityisesti merkintöjen osalta, ja sillä edellytyksellä, että tuotteiden laatu ei heikene merkittävästi.

(2) Neuvoston direktiivin 1999/74/EY soveltamisalaan kuuluvien munivien kanojen tuotantolaitosten rekisteröinnistä 30 päivänä tammikuuta 2002 annetussa komission direktiivissä 2002/4/EY ⁽³⁾ vahvistetaan munivien kanojen suojelua koskevat vähimmäisvaatimukset.

(8) Asetuksen (EY) N:o 2295/2003 liitteessä III olevan 1 a kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetään nimenomaisesti kanojen ulos laiturille pääsyä koskevasta poikkeuksesta, kun kyse on eläinlääkintäviranomaisten tilapäisesti asettamista rajoituksista.

(3) Kuluttajien suojaamiseksi harhaanjohtavilta merkinnöiltä, joita saatetaan tehdä petostarkoituksessa häkkikanaloiden kanojen munien tai tavallisten munien hintoja korkeamman hinnan saamiseksi, asetuksessa (EY) N:o 2295/2003 vahvistetaan vähimmäisvaatimukset, joita kanojen hoidossa on noudatettava, jotta voidaan viitata tiettyyn tuotantotapaan. Näin ollen voidaan käyttää ainoastaan mainitun asetuksen liitteessä II säädettyjä nimityksiä, ja liitteessä III esitetään luettelo vaatimuksista, joita on noudatettava kyseisiin nimityksiin viittaamiseksi.

(9) Koska tilapäisen rajoituksen, jonka aikana tuottajat voivat käyttää edelleen merkintää "ulkokanojen munat", vaikka kanat eivät enää pääsekään vapaasti ulos laiturille, kestoa ei ole määritelty, sille olisi kuluttajien edun suojelemiseksi asetettava aikaraja.

(4) Yksi olennaisista täsmällisistä vaatimuksista, joilla määritellään edellytykset munien pitämiseksi kaupan nimityksellä "ulkokanojen munat", on pääsy ulos laiturille.

(10) Asetus (ETY) N:o 2295/2003 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.

⁽¹⁾ EYVL L 173, 6.7.1990, s. 5. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1039/2005 (EUVL L 172, 5.7.2005, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 340, 24.12.2003, s. 16. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1515/2004 (EUVL L 278, 27.8.2004, s. 7).

⁽³⁾ EYVL L 30, 31.1.2002, s. 44. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

(11) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siipikarjanlihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2295/2003 liitteessä III olevan 1 a kohdan ensimmäinen luettelukohta seuraavasti:

”— kanoilla on päivällä jatkuvasti mahdollisuus liikkua ulkona; tähän vaatimukseen yhteisön oikeuden perusteella

asetettujen rajoitusten, eläinlääkinnälliset rajoitukset mukaan luettuina, seurauksena sovellettava poikkeus voi olla voimassa enintään 12 viikkoa.”.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2006.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 90/2006,**annettu 19 päivänä tammikuuta 2006,****perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾ ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan a alakohdan ja 15 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaan voidaan kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a, c, d, f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisten kauppahintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus kattaa vientituella, jos kyseiset tuotteet viedään kyseisen asetuksen liitteessä V mainituina tavaroina.
- (2) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 täytäntöönpanosta tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämistäjärjestelmän ja tuen määrän vahvistamisperusteiden osalta 30 päivänä kesäkuuta 2005 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1043/2005⁽²⁾ täsmennetään kyseisistä tuotteista ne, joille on tarkoitus vahvistaa niitä asetuksen (EY) N:o 1260/2001 liitteessä V lueteltuina tavaroina vietäessä sovellettava tuen määrä.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1043/2005 14 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan tuen määrä vahvistetaan kuukausittain 100 kilogrammalle kutakin kyseistä perustuotetta.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan 3 kohdassa säädetään, että tavaraan sisältyvälle tuotteelle myönnet-

tävä vientituki ei saa olla suurempi kuin kyseiseen tuotteen sita sellaisenaan vietäessä sovellettava tuki.

- (5) Tässä asetuksessa vahvistettujen tukien määrien osalta voidaan käyttää ennakkovahvistusta, sillä tulevien kuukausien markkinatilannetta ei ole mahdollista vielä varmuudella arvioida.
- (6) Perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin sisältyville maataloustuotteille myönnettävän vientituen osalta tehdyt maksusitoumukset saattavat vaarantua, jos tuen määrät vahvistetaan ennakolta suuriksi. Tämän vuoksi olisi kyseisissä tapauksissa toteutettava varoimenpiteitä estämättä kuitenkin pitkäaikaisten sopimusten tekoa. Erityisen tuen määrän vahvistaminen niitä tapauksia varten, joissa tuen ennakkovahvistusta käytetään, on toimenpide, jolla näiden eri tavoitteiden saavuttaminen on mahdollista.
- (7) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1043/2005 liitteessä I ja asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa lueteltuihin perustuotteisiin, jotka viedään asetuksen (EY) N:o 1260/2001 liitteessä V lueteltuina tavaroina, sovellettavien tukien määrät on vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä tammikuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2006.

Komission puolesta
Günter VERHEUGEN
Varapuheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 987/2005 (EUVL L 167, 29.6.2005, s. 12).

⁽²⁾ EUVL L 172, 5.7.2005, s. 24.

LIITE

Perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavien tukien määrät 20 tammikuuta 2006 ⁽¹⁾

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuen määrä EUR/100 kg	
		tukien ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
1701 99 10	valkoinen sokeri	32,39	32,39

⁽¹⁾ Tässä liitteessä vahvistettuja määriä ei sovelleta Bulgariaan suuntautuvaan vientiin 1 päivästä lokakuuta 2004, Romaniaan suuntautuvaan vientiin 1 päivästä joulukuuta 2005 eikä Sveitsin valaliiton tai Liechtensteinin ruhtinaskunnan alueelle 1 päivästä helmikuuta 2005 viettyihin tavarihin, jotka luetellaan 22 päivänä heinäkuuta 1972 tehdyn Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen pöytäkirjan N:o 2 taulukoissa I ja II.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 91/2006,**annettu 19 päivänä tammikuuta 2006,****tiettyihin kolmansiin maihin vietävän valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta
asetuksessa (EY) N:o 1138/2005 tarkoitetun pysyvän tarjouskilpailun osana järjestettävää
17. osittaista tarjouskilpailua varten**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valkoisen sokerin vientiä koskevasta pysyvästä tarjouskilpailusta vientimaksujen ja/tai vientitukien määrittämiseksi markkinointivuodeksi 2005/2006 15 päivänä heinäkuuta 2005 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1138/2005 ⁽²⁾ nojalla tämän sokerin tiettyihin kolmansiin maihin vientiä varten järjestetään osittaisia tarjouskilpailuja.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 1138/2005 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti kyseistä osittaista tarjouskilpailua varten vahvistetaan tarvittaessa vientituen enimmäismäärä, ottaen erityisesti huomioon yhteisön ja maailmanmarkkinoiden sokerin markkinatilanne ja sen odotettavissa oleva kehitys.

- (3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan vientituen enimmäismääräksi asetuksen (EY) N:o 1138/2005 nojalla järjestetyssä valkoisen sokerin 17. osittaista tarjouskilpailussa 35,924 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä tammikuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2006.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 39/2004 (EUVL L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EUVL L 185, 16.7.2005, s. 3.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 92/2006,**annettu 19 päivänä tammikuuta 2006,****melassin 20 päivästä tammikuuta 2006 sovellettavien edustavien hintojen ja lisätuontitullien vahvistamisesta sokerialalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 24 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Melassin tuontia sokerialalla koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä ja asetuksen (ETY) N:o 785/68 muuttamisesta 23 päivänä kesäkuuta 1995 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1422/95 ⁽²⁾ säädetään, että edustavana hintana pidetään komission asetuksen (ETY) N:o 785/68 ⁽³⁾ vahvistettua melassin cif-tuontihintaa. Kyseinen hinta vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 785/68 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.
- (2) Edustavia hintoja vahvistettaessa huomioon on otettava kaikki asetuksen (ETY) N:o 785/68 3 artiklassa säädetyt tiedot, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 4 artiklassa säädettyjä tapauksia, ja tarvittaessa hinnat voidaan vahvistaa asetuksen (ETY) N:o 785/68 7 artiklassa säädetyin menetelmän mukaisesti.
- (3) Jotta voitaisiin mukauttaa muuhun kuin vakiolaatuun liittyvä hinta, hintoja on syytä nostaa tai laskea tarjotun

melassin laadun mukaan asetuksen (ETY) N:o 785/68 6 artiklan mukaisesti.

- (4) Jos kyseessä olevan tuotteen käynnistyshinta ja edustava hinta eroavat toisistaan, tuonnille olisi vahvistettava lisä-tuontitulleja asetuksen (EY) N:o 1422/95 3 artiklassa tarkoitettuun edellytykseen. Jos tuontitullien kantaminen suspendoidaan asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti, näille tulleille olisi vahvistettava tietyt määrät.
- (5) On syytä vahvistaa kyseisten tuotteiden edustavat hinnat ja lisätuontitullit asetuksen (EY) N:o 1422/95 1 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1422/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden edustavat hinnat ja lisätuontitullit vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä tammikuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2006.

Komission puolesta

J. L. DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 39/2004 (EUVL L 6, 10.1.2004, s. 16).⁽²⁾ EYVL L 141, 24.6.1995, s. 12. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 79/2003 (EYVL L 13, 18.1.2003, s. 4).⁽³⁾ EYVL 145, 27.6.1968, s. 12. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1422/95.

LIITE

Melassin 20 päivästä tammikuuta 2006 sovellettavat edustavat hinnat ja lisätuontitullit sokerialalla

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 nettokilogrammalta kyseistä tuotetta	Lisätulli 100 nettokilogrammalta kyseistä tuotetta	Asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklassa tarkoitetun suspendoimisen vuoksi tuonnissa sovellettava tulli 100 nettokilogrammalta kyseistä tuotetta ⁽¹⁾
1703 10 00 ⁽²⁾	10,93	—	0
1703 90 00 ⁽²⁾	11,55	—	0

⁽¹⁾ Tämä määrä korvaa, asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti, näille tuotteille vahvistetun yhteisen tullitariffin tullin.

⁽²⁾ Vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 785/68, sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 93/2006,**annettu 19 päivänä tammikuuta 2006,****sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan nojalla mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevien maailmanmarkkinoiden noteerausten tai hintojen ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 mukaan denaturoimattoman ja sellaisenaan viedyn valkoisen sokerin ja raakasokerin tukea vahvistettaessa on otettava huomioon yhteisön ja maailman sokerimarkkinoiden tilanne ja erityisesti mainitun asetuksen 28 artiklassa tarkoitettujen hintojen ja kustannukset. Saman artiklan mukaisesti olisi myös otettava huomioon suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset näkökohdat.
- (3) Raakasokerin tuki on vahvistettava vakiolaadulle. Vakiolaatu määritellään asetuksen (EY) N:o 1260/2001 liitteessä I olevassa II kohdassa. Kyseinen tuki vahvistetaan lisäksi kyseisen asetuksen 28 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Kandisokeri määritellään sokerialan vientitukien myöntämisen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 7 päivänä syyskuuta 1995 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2135/95 ⁽²⁾. Tällä tavalla laskettua tuen määrää on lisättyjä maku- tai väriaineita sisältäviin sokereihin sovellettava niiden sakkaroosipitoisuuden perusteella, ja sen vuoksi tuki on vahvistettava tämän pitoisuuden yhtä prosenttia kohden.
- (4) Erityistapauksissa tuen määrä voidaan vahvistaa luonteeltaan tästä poikkeavilla säännöksillä.
- (5) Tuki on vahvistettava joka toinen viikko. Tukea voidaan muuttaa muuna aikana.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuen eriyttämistä määräpaikan mukaan.
- (7) Vuoden 2001 alusta tapahtunut Länsi-Balkanin maista peräisin olevan etuuskohteluun oikeutetun sokerin tuonnin sekä kyseisiin maihin suuntautuvan yhteisön sokerin viennin merkittävä ja nopea kasvu näyttää hyvin keino-tekiseltä.
- (8) Jotta vältettäisiin vientitukea saaneiden sokerialan tuotteiden jälleentuonnista yhteisöön aiheutuvat väärinkäytökset, on syytä olla vahvistamatta Länsi-Balkanin maille vientitukea tässä asetuksessa tarkoitetuille tuotteille.
- (9) Kun otetaan huomioon nämä tekijät ja sokerialan nykyinen markkinatilanne ja erityisesti sokerin noteeraukset tai hinta yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla, on syytä vahvistaa tuki soveltuvien määrien mukaiseksi.
- (10) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien ja denaturoimattomien tuotteiden vientituet vahvistetaan liitteessä esitettyjen määrien mukaisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä tammikuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2006.

Komission puolesta

Mariann FISCHER BOEL

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 39/2004 (EUVL L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EYVL L 214, 8.9.1995, s. 16.

LIITE

20 PÄIVÄSTÄ TAMMIKUUTA 2006 SOVELLETTAVAT SELLAISENAAN VIETÄVIEN VALKOISEN SOKERIN JA RAAKASOKERIN VIENTITUET ^(e)

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tukimäärä
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	29,79 ^(f)
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	29,79 ^(f)
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	29,79 ^(f)
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	29,79 ^(f)
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg (nettopaino)	0,3239
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	32,39
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	32,39
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	32,39
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg (nettopaino)	0,3239

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit määritellään komission asetuksessa (EY) N:o 2081/2003 (EUVL L 313, 28.11.2003, s. 11).

Muiksi määräpaikoiksi määritellään seuraavat:

S00: Kaikki määräpaikat (kolmannet maat, muut alueet, muonitus ja muut määräpaikat, joihin vienti rinnastetaan vientiin yhteisön ulkopuolelle) lukuun ottamatta Albaniaa, Kroatiaa, Bosnia ja Hertsegovinaa, Serbia ja Montenegroa (mukaan luettuna Kosovo, sellaisena kuin se on määritelty 10 päivänä kesäkuuta 1999, annetussa Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa N:o 1244) sekä entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa paitsi muihin neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sisältyvä sokeri (EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29).

^(e) Tässä liitteessä vahvistettuja määriä ei sovelleta 1 päivästä helmikuuta 2005 alkaen Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen tekemisestä 22 päivänä heinäkuuta 1972 tehdyn Euroopan talousyhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen muuttamiseksi jalostettuihin maataloustuotteisiin sovellettavien säännösten osalta ja tämän sopimuksen väliaikaisesta soveltamisesta 22 päivänä joulukuuta 2004 tehdyn neuvoston päätöksen 2005/45/EY (EUVL L 23, 26.1.2005, s. 17) mukaisesti.

^(f) Tätä määrää sovelletaan raakasokeriin, jonka tuottoaste on 92 prosenttia. Jos viedyn raakasokerin tuottoaste poikkeaa 92 prosentista, vientituen määrä lasketaan asetuksen (EY) N:o 1260/2001 28 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 94/2006,**annettu 19 päivänä tammikuuta 2006,****siirappien ja tiettyjen muiden sellaisenaan vietävien sokerialan tuotteiden vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan nojalla mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevien maailmanmarkkinoiden noteerausten tai hintojen ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Sokerialan vientitukien myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 7 päivänä syyskuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2135/95 ⁽²⁾ 3 artiklan mukaan asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen vietyjen tuotteiden tuki sadalta kilogrammalta vastaa sakkaroosipitoisuudella, johon on tarvittaessa lisätty sakkaroosiksi muunnettujen muiden sokerien pitoisuus, kerrottua perusmäärää. Tämä kyseisen tuotteen todettu sakkaroosipitoisuus määritetään asetuksen (EY) N:o 2135/95 3 artiklassa.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 30 artiklan 3 kohdan mukaan sellaisenaan vietyä sorboosia koskevan tuen perusmäärä vastaa tuen perusmäärää, josta on vähennetty neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen kemianteollisuudessa käytettävien sokerialan tuotteiden tuotantotuen myöntämisen osalta 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1265/2001 ⁽³⁾ mukaisesti jälkimmäisen asetuksen liitteessä luetelluille tuotteille voimassa olevan tuotantotuen sadasosa.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 30 artiklan 1 kohdan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen muiden sellaisenaan vietyjen tuot-

teiden tuen perusmäärä vastaa yhtä sadasosaa siitä määrästä, joka saadaan ottaen huomioon muilla kuin alijäämälueilla sen kuukauden aikana, jolle perusmäärä on vahvistettu, voimassa oleva valkoisen sokerin interventiohinnan ja maailmanmarkkinoilla todettujen valkoisen sokerin noteerausten tai hintojen välinen erotus, sekä ottaen huomioon tarve saavuttaa tasapaino kolmansiiin maihin jalostettuina tavaroina vietäväksi tarkoitettujen yhteisön perustuotteiden käytön ja näiden maiden jalostusliikenteeseen hyväksytyjen tuotteiden käytön välillä.

- (5) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 30 artiklan 4 kohdan mukaan perusmäärän soveltaminen voidaan rajoittaa tiettyihin mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan nojalla voidaan säätää tuesta mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientiin sellaisenaan; tuen taso on määritettävä sadalta kilogrammalta kuiva-ainetta, ottaen erityisesti huomioon CN-koodiin 1702 30 91 kuuluvien tuotteiden vientiin sovellettava tuki, asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientiin sovellettava tuki sekä suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset näkökohdat. Mainitun 1 kohdan f ja g alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuki myönnetään ainoastaan tuotteille, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 2135/95 5 artiklassa esitetyt edellytykset, ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuki myönnetään ainoastaan tuotteille, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 2135/95 6 artiklassa esitetyt edellytykset.
- (7) Edellä mainitut tuet on vahvistettava kuukausittain. Tukia voidaan muuttaa muuna aikana.
- (8) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuen eriyttämistä määräpaikan mukaan.
- (9) Vuoden 2001 alusta tapahtunut Länsi-Balkanin maista peräisin olevan etuuskohteluun oikeutetun sokerin tuonnin sekä kyseisiin maihin suuntautuvan yhteisön sokerin viennin merkittävä ja nopea kasvu näyttää hyvin keino-tekoiselta.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 39/2004 (EUVL L 6, 10.1.2004, s. 6).

⁽²⁾ EYVL L 214, 8.9.1995, s. 16.

⁽³⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 63.

- (10) Jotta vältettäisiin vientitukea saaneiden sokerialan tuotteiden jälleentuonnista yhteisöön aiheutuvat väärinkäytökset, on syytä olla vahvistamatta Länsi-Balkanin maille vientitukea tässä asetuksessa tarkoitetuille tuotteille.
- (11) Kun otetaan huomioon nämä tekijät, on syytä vahvistaa kyseisten tuet soveltuvien määrien mukaiseksi.
- (12) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan d, f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen, sellaisenaan vietävien tuotteiden vientiin myönnettävät tuet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä tammikuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2006.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

LIITE

20 PÄIVÄSTÄ TAMMIKUUTA 2006 SOVELLETTAVAT SIIRAPPIEN JA TIETTYJEN MUIDEN SELLAISENAAN VIETÄVIEN SOKERIALAN TUOTTEIDEN VIENTITUET ⁽⁴⁾

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	32,39 ⁽¹⁾
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	32,39 ⁽¹⁾
1702 60 80 9100	S00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	61,54 ⁽²⁾
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,3239 ⁽³⁾
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	32,39 ⁽¹⁾
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,3239 ⁽³⁾
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,3239 ⁽³⁾
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,3239 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	32,39 ⁽¹⁾
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,3239 ⁽³⁾

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1) sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit määritellään komission asetuksessa (EY) N:o 2081/2003 (EUVL L 313, 28.11.2003, s. 11).

Muiksi määräpaikoiksi määritellään seuraavat:

S00: Kaikki määräpaikat (kolmannet maat, muut alueet, muonitus ja muut määräpaikat, joihin vienti rinnastetaan vientiin yhteisön ulkopuolelle) lukuun ottamatta Albaniaa, Kroatiaa, Bosnia ja Hertsegovinaa, Serbia ja Montenegroa (mukaan luettuna Kosovo, sellaisena kuin se on määritelty 10 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa nro 1244) sekä entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa, paitsi muihin neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sisältyvä sokeri (EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29).

⁽⁴⁾ Tässä liitteessä vahvistettuja määriä ei sovelleta 1 päivästä helmikuuta 2005 alkaen Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen tekemisestä 22 päivänä heinäkuuta 1972 tehdyn Euroopan talousyhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen muuttamiseksi jalostettuihin maataloustuotteisiin sovellettavien säännösten osalta ja tämän sopimuksen väliaikaisesta soveltamisesta 22 päivänä joulukuuta 2004 tehdyn neuvoston päätöksen 2005/45/EY (EUVL L 23, 26.1.2005, s. 17) mukaisesti.

⁽¹⁾ Sovelletaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 2135/95 5 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

⁽²⁾ Sovelletaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 2135/95 6 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

⁽³⁾ Perusmäärää ei sovelleta siirappeihin, joiden puhtausaste on alle 85 prosenttia (asetus (EY) N:o 2135/95). Sakkaroosipitoisuus määritetään asetuksen (EY) N:o 2135/95 3 artiklan mukaisesti.

⁽⁴⁾ Määrää ei sovelleta asetuksen (ETY) N:o 3513/92 liitteessä olevassa 2 kohdassa määriteltyyn tuotteeseen (EYVL L 355, 5.12.1992, s. 12).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 95/2006,
annettu 19 päivänä tammikuuta 2006,
tuontitodistusten myöntämisestä AKT/MMA- ja EY/MMA-alkuperäkumulaatiota soveltaen saaduille
sokerille sekä sokerin ja kaakaon sekoituksille

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon merentakaisten maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan yhteisöön 27 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn päätöksen 2001/822/EY⁽¹⁾,

ottaa huomioon sokerin sekä AKT/MMA- tai EY/MMA-alkuperäkumulaatiota soveltaen saatujen sokerin ja kaakaon sekoitusten tuontitodistusten myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 31 päivänä tammikuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 192/2002 ja erityisesti sen 6 artiklan 3 kohdan⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Päätöksen 2001/822/EY liitteessä III olevan 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti AKT/MMA/EY-alkuperäkumulaatio hyväksytään vuosittain 28 000 tonnin sokerimäärälle 17 ryhmään ja tariffinimikkeisiin 1806 10 30 ja 1806 10 90 kuuluville tuotteille.

- (2) Kansallisille viranomaisille on jätetty asetuksen (EY) N:o 192/2002 mukaisesti hakemuksia tuontitodistusten myöntämiseksi 84 000 tonnin kokonaismäärälle, joka ylittää päätöksessä 2001/822/EY vahvistetun määrän.

- (3) Komission olisi näin ollen vahvistettava tuontitodistusten myöntämiseen sovellettava vähennyskerroin ja keskeytettävä uusien todistushakemusten käsittely vuoden 2006 osalta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään asetuksen (EY) N:o 192/2002 6 artiklan mukaisesti 7 päivään tammikuuta 2006 mennessä jätetyissä tuontitodistushakemuksissa haettavasta määrästä 33,3333 prosenttia.

2 artikla

Uusien hakemusten käsittely keskeytetään vuoden 2006 osalta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2006.

Komission puolesta

J. L. DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 314, 30.11.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 55. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 96/2004 (EUVL L 15, 22.1.2004, s. 3).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 96/2006,
annettu 19 päivänä tammikuuta 2006,
asetuksessa (EY) N:o 1058/2005 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana
toimitettujen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan.

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tiettyihin kolmansiin maihin vietävän ohran vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1058/2005 ⁽²⁾.
- (2) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta

1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾ 7 artiklan mukaan komissio voi toimitettujen tarjousten perusteella päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä.

- (3) Erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetty perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 13 ja 19 päivän tammikuuta 2006 välisenä aikana osana asetuksessa (EY) N:o 1058/2005 tarkoitettua ohran vientitukea koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä tammikuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2006.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1154/2005 (EUVL L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EUVL L 174, 7.7.2005, s. 12.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 777/2004 (EUVL L 123, 27.4.2004, s. 50).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 97/2006,
annettu 19 päivänä tammikuuta 2006,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1059/2005 tarkoitetun
tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tiettyihin kolmansiin maihin vietävän tavallisen vehnän vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1059/2005 ⁽²⁾.
- (2) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾ 7 artiklan mukaisesti komissio voi toimitettujen tietojen perusteella päättää enimmäisvientituen vah-

vistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientituki olisi vahvistettava.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1059/2005 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 13 ja 19 päivän tammikuuta 2006 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 9,00 EUR tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä tammikuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2006.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1154/2005 (EUVL L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EUVL L 174, 7.7.2005, s. 15.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 777/2004 (EUVL L 123, 27.4.2004, s. 50).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 98/2006,**annettu 19 päivänä tammikuuta 2006,****asetuksessa (EY) N:o 2094/2005 tarkoitetun durrin tuontia koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2094/2005 ⁽²⁾ on avattu tarjouskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta kolmansista maista Espanjaan tuotavan durrin tuontitullista.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 1839/95 7 artiklan mukaisesti ⁽³⁾ komissio voi asetuksen (EY) N:o 1784/2003 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä toimitettujen tarjousten osalta.

(3) Erityisesti asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetty perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa tuontitullin enimmäisalennusta.

(4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 13 ja 19 päivänä tammikuuta 2006 välisenä aikana osana asetuksessa (EY) N:o 2094/2005 tarkoitettua durrin tuontitullin alennusta koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä tammikuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2006.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1154/2005 (EUVL L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EUVL L 335, 21.12.2005, s. 4.

⁽³⁾ EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1558/2005 (EUVL L 249, 24.9.2005, s. 6).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 99/2006,**annettu 19 päivänä tammikuuta 2006,****maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2093/2005
tarkoitettuna tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2093/2005 ⁽²⁾ on avattu tarjouskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta kolmansista maista tuotavan maissin tuontitullista Espanjaan.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 1839/95 ⁽³⁾ 7 artiklan mukaisesti komissio voi asetuksen (EY) N:o 1784/2003 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetyt perusteet. Tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä, jonka tarjous on tuontitullin enimmäisalennuksen suuruinen tai sitä alhaisempi.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkiseen markkinatilanteeseen seuraa, että tuontitullin enimmäisalennukseksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2093/2005 tarkoittaman tarjouskilpailun rajoissa 13 ja 19 päivän tammikuuta 2006 välisenä aikana jätettyjen tarjousten osalta maissin tuontitullin enimmäisalennukseksi vahvistetaan 22,86 EUR/t 84 655 t kokonaismäärään asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä tammikuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2006.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1154/2005 (EUVL L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EUVL L 335, 20.12.2005, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1558/2005 (EUVL L 249, 24.9.2005, s. 6).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 100/2006,
annettu 19 päivänä tammikuuta 2006,
viinialan vientitodistusten antamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kolmansien maiden kanssa käytävän viinialan tuotteiden kaupan osalta 24 päivänä huhtikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 883/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan ja 9 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 ⁽²⁾ 63 artiklan 7 kohdassa rajoitetaan vientituen myöntämistä viinialan tuotteille Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen osana tehdyssä maataloussopimuksessa sovittujen määrien ja menojen mukaisesti.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 883/2001 9 artiklassa vahvistetaan ne olosuhteet, joiden vallitessa komissio voi toteuttaa erityisiä toimenpiteitä kyseisessä sopimuksessa määrättyjen määrien tai käytettävissä olevan talousarvion ylittämisen välttämiseksi.
- (3) Komission 18 päivänä tammikuuta 2006 käytettävissä olevien vientitodistushakemuksia koskevien tietojen perusteella asetuksen (EY) N:o 883/2001 9 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen määrääalueiden 1) Afrikka, 2) Aasia ja

3) Itä-Eurooppa osalta 15 päivään maaliskuuta 2006 asti käytettävissä oleva määrä on vaarassa ylittyä, jollei tuen ennakkovahvistamisen sisältävien vientitodistusten antamista rajoiteta. Tämän vuoksi olisi 16 ja 17 päivän tammikuuta 2006 välisenä aikana jätettyihin hakemuksiin sovellettava yhtenäistä hyväksymisprosenttia ja keskeytettävä todistusten antaminen näitä alueita koskeville hakemuksille sekä hakemusten vastaanottaminen 16 päivään maaliskuuta 2006 asti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Viinialan tuen ennakkovahvistamisen sisältävät 16 ja 17 päivän tammikuuta 2006 välisenä aikana asetuksen (EY) N:o 883/2001 mukaisesti jätetyt vientitodistushakemukset hyväksytään alueen 1) Afrikka osalta 69,72 prosenttiin, alueen 2) Aasia osalta 58,71 prosenttiin ja alueen 3) Itä-Eurooppa osalta 70,45 prosenttiin asti haetuista määristä.

2. Keskeytetään 1 kohdassa tarkoitettujen viinialan tuotteiden vientitodistusten antaminen 18 päivästä tammikuuta 2006 alkaen jätettyjen hakemusten osalta sekä 20 päivästä tammikuuta 2006 vientitodistuksia koskevien hakemusten vastaanottaminen määrääalueiden 1) Afrikka, 2) Aasia ja 3) Itä-Eurooppa osalta 16 päivään maaliskuuta 2006 asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä tammikuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2006.

Komission puolesta

J. L. DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 128, 10.5.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2079/2005 (EUVL L 333, 20.12.2005, s. 6).

⁽²⁾ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2165/2005 (EUVL L 345, 28.12.2005, s. 1).

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 23 päivänä joulukuuta 2005,

päätöksen 2005/59/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse Slovakian alueista, joilla toteutetaan klassisen sikaruton hävittämistä luonnonvaraisista sioista koskevaa suunnitelmaa

(tiedoksiannettu numerolla K(2005) 5632)

(Ainoastaan slovakinkielinen teksti on todistusvoimainen)

(2006/20/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön toimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi 23 päivänä lokakuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/89/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 16 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Suunnitelmien hyväksymisestä klassisen sikaruton hävittämiseksi luonnonvaraisista sioista ja luonnonvaraisten sikojen hätärökottämiseksi Slovakiassa 26 päivänä tammikuuta 2005 tehty komission päätös 2005/59/EY ⁽²⁾ on yksi useista klassista sikaruttoa vastaan toteutetuista toimenpiteistä.
- (2) Slovakian viranomaiset ovat antaneet komissiolle tietoja taudin viimeaikaisesta kehityksestä luonnonvaraisissa sioissa. Nämä tiedot osoittavat, että klassinen sikarutto on onnistuttu hävittämään luonnonvaraisista sioista Trnavan (Trnavan, Piešťanyn ja Hlohovecin piirit) ja Banská Bystrican (Banská Bystrican ja Breznon piirit) eläinlääkintä- ja elintarvikealan hallintopiireissä. Hyväksytyä hävittämissuunnitelmaa ei tarvitse enää toteuttaa näillä alueilla.

(3) Päätös 2005/59/EY olisi tämän vuoksi muutettava vastavasti.

(4) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 2005/59/EY liitteessä oleva 1 kohta tämän päätöksen liitteellä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Slovakian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 23 päivänä joulukuuta 2005.

Komission puolesta
Markos KYPRIANOU
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 316, 1.12.2001, s. 5. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽²⁾ EUVL L 24, 27.1.2005, s. 46. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2005/226/EY (EUVL L 71, 17.3.2005, s. 72).

LIITE

"1. Alueet, joilla hävittämissuunnitelma pannaan täytäntöön

Seuraavat eläinlääkintä- ja elintarvikealan hallintopiirit: Trenčín (Trenčínin ja Bánovce nad Bebravoun piirit), Prievidza (Prievidzan ja Partizánsken piirit), Púchov (ainoastaan llavan piiri), Žiar nad Hronom (Žiar nad Hronomin, Žarnovican ja Banská Štiavnican piirit), Zvolen (Zvolenin, Krupinan ja Detvan piirit), Lučenec (Lučenecin ja Poltárin piirit) ja Velký Krtíš."

OIKAISUJA**Oikaistaan neuvoston direktiivi 2005/71/EY, annettu 12 päivänä lokakuuta 2005, kolmansien maiden kansalaisten erityisestä maahanpääsymenettelystä tieteellistä tutkimusta varten**

(Euroopan unionin virallinen lehti L 289, 3. marraskuuta 2005)

Sivulla 21, 17 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa:

Korvataan: ”1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 12 päivänä lokakuuta 2005.”

seuraavasti: ”1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 12 päivänä lokakuuta 2007.”
